

Mažos meilės kibirkštėlės kelionė

Pagal seną paprotį Kalėdų proga žmonės vienas kitam dovanoja įvairiausias dovanas: brangias ir menkavertes, pirktines ir pačių rankomis padarytas, praktiškas ir simbolines. 1986 m. Vienoje Austrijos skautų organizacijoje kilo mintis Betliejuje, Jėzaus gimimo vietoje, įžiebtį ugnį ir ją, kaip Jėzaus atneštos ir mums dovanotos taikos ir ramybės simbolį, išdalinti žmonėms po visą pasaulį.

Ugnis yra labai senas biblinis simbolis. Pranašas Izaijas sakė: „Tauta, gyvenusi tamsoje, išvydo didžią šviesą, gyvenusiems nevilties šalyje užtekėjo šviesybė“ (Iz 9,1). Toliau: „Aš sukūriau tave ir padariau tave Tautos sandora, Tautų šviesa“ (Iz 42, 6b). Taip pranašas kalbėjo apie Tą, kuris turi pasirodyti. O Jis apie save sako: „Aš – pasaulio šviesa. Kas seka manimi, nebevaikščios tamsybėse, bet turės gyvenimo šviesą“ (Jn 8, 12). Šviesa taip pat žmonėms primena ir Velykų įvykius. Velykinės žvakės šviesa mums simbolizuoja dėl mūsų mirusių ir prisikėlusį Jėzų Kristų. Jis kiekvienam pakrikštytajam yra gyvenimo šviesa ir kelrodis. Šiose paslapyse Betliejaus šviesa yra išganymo istorijos pradžia.

Netoli Betliejaus buvę piemenys matė šviesą ir išgirdo žinią. „Nebijokite! Štai aš skelbiu jums didį džiaugsmą, kuris bus visai tautai. Šiandien Dovydo mieste jums gimė Išganytojas. Jis yra Viešpats Mesijas“ (plg. Lk 2, 8-14). Ir štai žvaigždė, kurią jie buvo matę užtekant, traukė pirma, kol sustojo ties ta vieta, kur buvo Kūdikis. (plg. Mt 2, 1-12). Šiandien ši šviesa mums primena apie Tą, kuris jau daugiau kaip prieš 2000 metų gimė Betliejuje. Jėzaus gimimas varganame tvartelyje yra ženklas ir padaršinimas visiems mums. Dievo šviesa ir pagalba nėra kažkur aukštai. Ji čia pat, visai šalia, kiekvieno gyvenimo kelyje. Jei Dievas mus palaimino, turime tą palaimą dalytis su kiekvienu sutiktu žmogumi.

Viena maža tos liepsnos kibirkštėlė yra akcija „Betliejaus Taikos ugnis“. Skautai iš Austrijos, norėdami, kad šios šviesos nepristigtų kiekviename iš mūsų, pradėjo šią akciją, ragindami nepamiršti, kad esame Dievo įpareigoti vienas kitam padėti. Ši liepsnos kelionė visam pasauliui skleidžia žinią apie Jėzų. Savo dvasia ji drąsina žmones geriams darbams, kad ta Jėzaus atnešta kibirkštis suliepsnotų žmonėse viltimi, laisve ir taika.

Nuo 1989 m. akcijos idėja išplito po visą Europą. Tuo laiku dideli laisvės ir vienybės įvykiai sujungė visą Europą, o ypač Rytų Europą ir Vokietiją. Vengrijos, Čekijos ir Lenkijos skautai entuziastingai įsijungė į šią akciją ir Betliejaus Šviesa pasiekė net Rumuniją. 1991 m. Betliejaus Šviesos akcijoje aktyviai dalyvauja jau visos vieningos Vokietijos skautai. 1995 m. neaktyvių skautų gildija padėjo suorganizuoti, kad liepsnelė dviem traukiniais būtų vežama ir platinama visoje Vokietijoje. Šioje šalyje 1999 m., didžiojo krikščionybės jubiliejaus išvakarėse, labai noriai Betliejaus ugnį priima katalikų ir liuteronų bendruomenės. Šimtai mažų grupelių nuo Miuncheno iki Kylio, nuo Giorlico iki Acheno dalijasi liepsnele, kartu organizuodami įvairias socialines akcijas.

Kad skautai įsijungė į šią akciją nėra joks atsitiktinumas. Jau pats šios organizacijos įkūrėjas Lordas Robert'as Baden-Powell'is skautus norėjo matyti taikos skautais, taikos pasiuntiniais. Šiandien pasaulio skautų šeimai priklauso 216 nacionalinių organizacijų, vienijančių virš 28 milijonų skautų. Ir tik septyniose pasaulio šalyse kol kas dar nėra šios organizacijos.

1995 m. tradiciškai susitikę Vienoje, skautai priėmė rezoliuciją, kurioje sakoma, jog Betliejaus Taikos Ugnies akcija yra visų skautų draugystės gestas. Savimi turime įrodyti, kad pasaulio taika pirmiausia yra realiai įmanoma tikrovė. Kiekvienas žmogus savo bendruomenėje, savo artimųjų rate ją turi dalintis. Šia idėja skautai nori panaikinti žmonių nusistatymų ir

ambicijų sukurtas sienas, kurios skiria tautas, skirsto žmones pagal rasę, religiją, kultūrą ar net politinę kryptį.

Pabuvojusi šv. Mišiose, liepsnelė dažnai keliauja į žmonių bendruomenes, ligonines, senelių namus. Stengiamasi, kad jos žinia pasiektų labiausiai nusivylusius ir nelaimingus žmones. Įvairiausių socialinių akcijų metu norima, kad liepsnelės šviesa suteiktų tikėjimą, viltį ir šviesą visiems, kuriems gyvenimas yra ištisa tamsa. Nors žmonės, gyvenantys ir besimėgaujantys mirties kultūra, nepriima ar net bando užgesinti šią liepsnelę, skautų dėka ji ir toliau keičia pasaulį, vis giliau įsitvirtina žmonių širdyse. Jėzaus gimimas, o vėliau prisikėlimas iš numirusių įžiebė pasaulyje kibirkštį. Ta mažytė meilės kibirkštis keliauja po žmonių širdis ir perduoda liepsną, šilumą ir meilę.

Prieš dvylika metų į akciją įsijungė ir Lietuva. Lietuvos – Lenkijos pasienyje iš lenkų skautų Ugnį perėmė Lietuvos lenkų harcerų sąjunga. 2002 metais akciją pradėjo vykdyti dauguma Lietuvoje veikiančių skautų organizacijų.

Visų Lietuvos skautiškų organizacijų skautai dabar ne tik skleidžia ugnelę Lietuvoje, bet ir perduoda ją kaimynams latviams, o šie – estams.

2006 m., padedant Lietuvos Geležinkeliams, liepsnelė traukiniu Vilnius – Klaipėda buvo vežama per visą Lietuvą. Kiekvienoje stotelėje laukė skautai, kurie toliau skleidė Ugnį savo miestuose ir miesteliuose. Iki šv. Kalėdų Taikos ugnis pasiekė vaikų ir senelių globos namus, ligonines, kalėjimus, universitetus, kitas institucijas.

Ši liepsnelė nėra vien tik tikėjimo, artimo meilės, atvirumo, šilumos ir šeimos simbolis. Šia akcija norima taip pat išsklaidyti neapykantos, egoizmo, materializmo tamsą, kad pasaulyje laimėtų užuojauta ir džiaugsmas.

Skautų įkūrėjas Robert'as Baden-Powell'is skautus savo testamentu įpareigojo: „palik šį pasaulį nors truputį gražesnį, nei esi jį radęs!“

Sakoma, jei kartą tapai skautu, tai visam gyvenimui. Todėl, Dievo laiminami, skautai ir nori šią gražią žinią, kad ir mažais žingsneliais, platinti pasaulyje.

Savo gimimu Jėzus tamsiam ir šaltam pasauliui atnešė šviesą. Jei tuo tikime, mūsų mintys ir žodžiai tikrai neliks nepastebėti. Pirmiausia mumyse ši liepsna taps kelrode gyvenimo šviesa, ir taip mes tapsime Dievo gerosios naujienos pasiuntiniais.

Žvakė dega ne dėl savęs pačios. Ji dega dėl kitų. (Peter Friebe)

Betliejus – šiandienos blyksnis

„Betliejaus Taikos šviesa“ ateina ne tik iš istorinės Jėzaus gimimo vietos, bet ir iš mūsų kasdienybės, kurioje gyvename.

Tai vieta, kurioje nūnai viešpatauja karas. Nuo pat Šešerių dienų karo, kuris prasidėjo 1967-aisiais, Izraelis ir palestiniečiai vis dar yra nusiteikę priešišškai. Sunki situacija būtent mums, palestiniečiams, nes jaučiamės nesaugūs visur.

Mums tenka kęsti žmonių žudymą, namų sugriovimą, šventų vietų užėmimą. Trūksta maisto ir medikamentų, elektros ir vandens. Pirmą kartą nuo šventyklos atstatymo nebuvo galima aukoti šventų mišių Gimimo bažnyčioje...

Mes, palestiniečiai, esame nusivylę pasaulio tylėjimu. Kai kurie nemato jokio kito kelio, kaip tik savižudybes. Pirmą kartą tokias akcijas pradėjo rengti moterys ir mergaitės.

Mes, palestiniečiai, negalime su tuo sutikti ir šaukiamės jūsų pagalbos bei paramos. Mus kamuoja 70 proc. nedarbas ir mokyklų bei universitetų uždarymas.

Mūsų, kaip skautų, gerovė dėl to kenčia. Sueigos, stovyklos ar kitokia veikla neįmanoma, nes tai sunku ir pavojinga: okupacija ar draudimas išeiti iš namų gali būti nelauktai paskelbti.

Jei mums ir pavyks susitikti, mūsų pokalbių temos bus apie tik sunkias sąlygas ir apie skaudžią okupacijos patirtį.

Gimimo bažnyčios okupacijos ir apsupties metu mums, skautams, buvo įmanoma nešti maistą vienuoliams ir uždarytiesiems. Taip pat buvo ir tebėra įmanoma dalinti maistą bei medikamentus vargančioms šeimoms, padėti sužeistiesiems ir priglauti benamius.

Mes tikimės, kad blogis negali nugalėti ir kad vieną dieną vėl matysime spindinčią šviesą, kuri reikš taiką – taiką mūsų gimtajame krašte. Kaip pasakė Baden-Powell, „Palikite pasaulį truputį geresnį, nei jūs jį radote“.

Doris Freij

Betliejaus Skautų vadovė, 2002 rugpjūtis

Taikos šviesa – aš veiksiu kartu

Būti pakeliui su Taikos ugnimi iš Betliejaus į žmonių namus ir širdis – tai kiekvieną kartą naujas išgyvenimas.

Kai ugnis pasiekia Europos žemę, neapsakomas jausmas važiuoti naktiniu traukiniu į Vieną ir išgyventi bendrystės jausmą su skautais, keliaujančiais į Austriją. Vienoje jaučiamas adventinis miesto alsavimas; gali mėgautis austrų skautų svetingumu, kartu su daugeliu tarptautinių organizacijų dalyvauti šventose mišiose, perduodant Taikos ugnį. Tada ugnis perduodama į kitus miestus ir kaimus. Daug galėčiau atiduoti už istorijas ir gyvenimus žmonių, stovinčių stotyse ir laukiančių Taikos ugnies. Kiekvienas mažos liepsnelės įžengimas į atokesnę vietovę yra įvykis. Dėl to verta Taikos ugnį šioje ilgoje kelionėje saugoti ir išlaikyti.

Yra įvairių galimybių sutrumpinti Taikos ugnies laukimo laiką, iš naujo arba dar labiau įsigilinti į mūsų didžiulės akcijos prasmę ir galbūt detaliau suplanuoti ugnies perdavimo ir

dalijimo šventę. Mes paruošėme keletą idėjų, kuriomis jūs galėsite pasinaudoti sueigose arba pritaikyti savo tikslams.

Linkime jums drąsos ir sėkmės nešant bei dalinant žmonėms taiką ir Dievo, šviesos davėjo, žinią.

Žibintas orientyrai

Trumpas aprašymas: iš skardinių dėžučių padaromi dekoratyviniai žibintai.

Amžiaus grupės: visos.

Laikas: 1-2 sueigos.

Priemonės: klėjai, plaktukas, įvairių dydžių vinys, medinės lentelės, atsuktuvai.

Skardinėse dėžutėse vinių ir plaktuko pagalba padaryti skylutes. Geriausia būtų, jei tų skylučių ornamentas būtų koks nors taikos ženklas. Pro skylutes sklīs žvakių šviesa.

Skardinės viršuje padaryti dvi skylutes ir perverti viela. Iš vielos suformuoti žibinto rankenėlę. Dėžutę papuošti galima įvairiais būdais – priklijuoti akmenukus, karoliukus, apvynioti spalvota viela.

Nenaudoti degių medžiagų.

Žvakės apipavidalinimas

Trumpas aprašymas: įvairių dydžių pastatomų žvakių papuošimas vaškinio popieriumi. Labai didelės žvakės gali būti uždegamos per mišias.

Amžiaus grupės: visos.

Laikas: 1 sueiga.

Medžiagos: pastatomos žvakės, spalvotas vaškinis popierius, padėklas.

Priemonės: pieštukai, popierius, geros žirklys, peilis, džiovintuvas.

Žvakes papuošti galima Taikos ugnies motyvais. Kuo sudėtingesnis motyvas bus pasirinktas, tuo daugiau reikės braižyti ant popieriaus. Norimą formą nupiešti ant vaškinio popieriaus ir išpjauti peiliu arba iškirpti žirkklėmis. Šiltomis rankomis iškirptą formą lengvai prispausti prie žvakės. Taip pat galima žvakes papuošti trimačiais popieriaus lankstiniais. Figūras išlankstyti iš vaškinio popieriaus ir džiovintuvo pagalba pritvirtinti prie žvakės.

Stiklinės žvakidės

Trumpas aprašymas: desertinių lėkštučių nuspalvinimas stiklo dažais.

Amžiaus grupės: visos.

Laikas: 1-3 sueigos.

Medžiagos: desertinės lėkštutės, dažai stiklui, spalvotas pieštukas kontūrams nubrėžti, mandalų ornamentų pavyzdžiai, popierius, pieštukai, padėklas piešimui.

Priemonės: atskiri teptukai kiekvienai dažų spalvai.

Nukopijuoti arba nupiešti mandalos raštus, kurių motyvai būtų Taikos ugnis. Mandala turėtų būti didesnė, nei desertinė lėkštelė iki pat savo kraštų. Mandalos vidury nubrėžti apskritimą, lygų lėkštutės dugnui. Mandalą kruopščiai įkirpti lygiai iš keturių pusių į jos centrą iki nubrėžto apskritimo krašto. Mandalą sudrėkinti vandeniu, gražiai įdėti į lėkštutę ir prispausti

prie stiklo. Įkirpti mandalos kraštai persidengs vienas su kitu, todėl reikėtų mandalos raštus nukopijuoti taip, kad jie gražiai susijungtų, persidengus kraštams.

Piešinio kontūrus su markeriu nupiešti ant lėkštutės ir išdžiūvus nuspalvinti dažais.

Taikos ugnies žibintas

Trumpas aprašymas: gražūs mediniai žibintai taikos ugnies transportavimui ir saugojimui.

Amžiaus grupės: nuo 14 metų.

Laikas: priklauso nuo vadovų patirties.

Medžiagos:

2 medinės lentelės (20 cm x 20 cm x 0,7 cm)

4 mediniai kvadratiniai pagaliukai (32 cm x 2 cm x 2 cm)

8 mediniai apvalūs pagaliukai (1 cm skersmens, 4 cm ilgio)

2 mediniai apvalūs pagaliukai (0,4 cm skersmens, 20 cm ilgio)

8 mediniai apvalūs pagaliukai (0,4 cm skersmens, 35 cm ilgio)

Vinys

Metalo juosta (5 cm x 14 cm)

Viela rankenėlei

Skardinės dėžutės (stiklainio) dangtelis (7 cm skersmens, su 4 cm skersmens skylė)

8 maži varžtai

4 stiklinės (arba akrilo) plokštelės (15,2 cm x 32 cm)

Klijai medžiui

Priemonės: pjūklas, plaktukas, atsuktuvai, grąžtas su įvairaus skersmens galimybėmis, žnyplės, dildė.

Išpjauti dugną ir dangtį iš lentelių. Dugno kampuose 2 cm atstumu nuo kiekvieno krašto išgręžti 1 cm skersmens skylutes. Tai pat dar keturias deguoniui patekti. Įkalti vinis į dugno vidurį, ant kurių bus tvirtinamos žvakės.

Žibinto dangtelyje išgręžti 4 skylutes kampuose, lygiai tose pačiose vietose kaip ir dugnui. Dangtelio viduryje išpjauti 4 cm skersmens skylę. Išgręžti dvi skylės dangtyje rankenos vietai įverti. Metalo juostą išlenkti ir pritvirtinti prie dangčio. Pervirti vielą per skylės ir vielos galus susukti.

Kvadratinius pagaliukus supjaustyti, kad būtų po 32 cm. Viršuje ir apačioje išgręžti 1 cm skersmens skylės. Į jas įstatyti 4 cm ilgio apvalius pagaliukus ir suklijuoti. Tuomet dviejose šalia esančiose pusėse dildės pagalba padaryti 0,75 cm gylio įpjovas. Apvalių pagaliukų viršuje išgręžti skylės. Kvadratinius pagaliukus priklijuoti prie dugno. Sukryžiuotai įstatyti 35 cm ilgio apvalius pagaliukus.

Įstatyti stiklą. Dangtį uždėti ir sutvirtinti su 20 cm ilgio apvaliais pagaliukais.

Žibintą galima papuošti stiklo dažais. Geriausiai tiktų Taikos ugnies motyvai.

“Šviesa” – sueigos

Amžiaus grupės: 7-10 metų.

Laikas: 1 sueiga.

Medžiagos: geltonas popierius, pieštukai, mažos žvakutės, didelės žvakės.

Tikslas: sužinoti apie šviesos ir tamsos simbolius. Suprasti, kad šviesa gali būti kitokia...

Tamsos pažinimas

Daiktų lietimasis

Vaikai užmerktomis akimis sėdi ratu. Kas antras vaikas į rankas gauna kokį nors daiktą. Daiktą reikia liesti, bet negalima įvardinti jo. Po daiktų pasikeitimo pasakojama, ką kiekvienas jautė, liedamas daiktą.

Aš esu aklas

Vaikai susiskirsto po du. Vienas vaikas užsimerkęs (aklasis) vaikšto po patalpą, o kitas turi prižiūrėti, kad jam nieko nenuitektų. „Aklojo“ vaiko negalima liesti. Po to vaikai keičiasi rolėmis. Vėliau vaikai pasakoja, kaip jie jautėsi, būdami „akli“.

Šviesos pažinimas

Pasaulio šviesa

Daug vaikų žino kokį nors šviesos simbolį. Taip jie įtraukiami į pokalbį. Visi sėdi ratu, kurio viduryje pastatyta Taikos ugnis. Patalpa yra neapšviesta. Tada galima pasidalinti mintimis, kas yra Taikos ugnis ir ką ji reiškia. Tai siejama su Kalėdomis ir Jėzaus pasakymu *Jn 8, 12*. Pereinama prie pasakymo *Mt 5, 14*.

Baigiama klausimu, kaip mes galime būti pasaulio šviesa. Kalbama ne apie materialias dovanas.

Žvaigždžių darymas iš kartono

Mažoms grupėms išdalinamas kartoninis popierius, pieštukai ir žirkklės. Kiekvienas vaikas padaro po žvaigždę. Ant jų vaikai užrašo po mintį, ką kiekvienam reiškia šviesa.

Šviesos įžiebimas

Vaikai susėda ratu ir padeda prieš save žvaigždę. Patalpoje tamsu. Kiekvienas vaikas uždega po žvakutę ir padeda ant žvaigždės. Vaikai gali išsakyti, kas ką tik įvyko. Kaip viskas bus, kai vėl įsižiebs didelė šviesa? Pabaigoje dalijasi mintimis, ką šviesa jiems reiškia.

Žvaigždę ir ugnį galima parsinešti į namus. Galbūt jie prieš tai padarė žibintą ar žvakidę.

Šviesos kelias tema „Taika“ arba „Pasaulio šviesa“

Trumpas aprašymas: meditacija minėta tema.

Amžiaus grupės: nuo 12 metų.

Laikas: 1,5 – 2 valandos.

Medžiagos: fakelai, žibalinės lempos, žibintai arba žvakės. Įvairūs tekstai.

Tikslas: per Taikos ugnį iš naujo suvokti taikos prasmę.

Didelė, atvira vietovė, tamsa ir sausas oras yra viena Šviesos tako sąlygų. Dalyviai turi būti pasiruošę tamsoje kurti Šviesos taką.

Geriausia yra paruošti nuo 8 iki 10 Šviesos stotelių. Šviesos šaltiniai turi būti išdėstomi tokiu atstumu, kad galėtų rodyti kelią. Prie kiekvienos šviesos galima padėti eilėraščio eilutę, posakį, ištrauką iš Biblijos, trumpą žinutę, paveikslėlį arba atitinkamą daiktą. Kokį tekstą ar daiktą padėti, priklauso nuo dalyvių išmonės.

Dalyviai išsiskirstę eina Šviesos taku. Tako pabaigoje turėtų būti paruošta tylos vieta arba laužas. Dalyviai pakeliui neturi susitikti ir bendrauti. Kiekvienas eina prie kitos stotelės tik tuomet, kai ji yra laisva.

Einama po vieną, kad būtų galima pamąstyti tarp stotelių.

Tik praėjus tam tikram laikui, dalyvius galima sukviesti skambant tyliems gitaros garsams. Muzika turėtų būti tam tikra improvizacija, kad žinomų dainų muzika neblaškytų dalyvių susikaupimo. Esant poreikiui, dalyviai gali aptarti tarpusavy savo įspūdžius ir mintis. Tai turi būti savanoriška. Nereikalaujama pasisakymo iš visų dalyvių.

Tekstų ir simbolių pasiūlymai:

Manau, kad mano gyvenimas priklauso žmonijai. Jaučiuosi privilegijuotu, kai galiu daryti viską dėl jos tol, kol esu gyvas. Iki kol mirsiu, noriu būti visiškai atidavęs save, nes kuo sunkiau aš dirbu, tuo labiau aš gyvenu. Gyvenimas man nėra maža žvakutė. Man tai - didingas fakelas, kurį akimirka laiku rankose, ir norėčiau, kad jis degtų kuo šviesiau, iki kol jį perduosiu sekančiai kartai.

George Bernard Shaw

Tolimesniems pamąstymams galima padėti paveikslą su daugeliu žmonių.

Mes, pergyvenusieji koncentracijos lagerį, prisimename žmones, kurie eidami per stovyklą, guosdavo kitus ir savo paskutinį duonos kąsnį kitiems atiduodavo. Jie yra gyvas įrodymas, kad iš žmonių galima atimti viską, tik ne jų laisvę pasirinkti, kaip elgtis.

Viktor Frankl

Padėti į lėkštutę gabalėlį duonos.

Priimkime šiandien naują įstatymą: pabandykime visada būti nors truputį meilesni, negu naudingi.

James M. Barrie

Kaip simbolis gali būti padedama gėlė.

Nors mes atvykome skirtingais laivais, tačiau dabar visi sėdim toje pačioje valtyje.

Martin Luther King

Padedamos signalinės vėliavėlės.

Aš tvirtai laikausi savo idealų, nes vis dar tikiu tuo, kad žmonės giliai širdyje yra geri.

Anna Frank

Nuotrauka su vaiku, arba nuotrauka, kurioje vaizduojama pagalba kitam.

Jei kas nors pas tave ateis ir paprašys pagalbos, nesakyk: „Pasitikėk Dievu. Jis tau padės“. Elkis taip, lyg Dievo nebūtų ir tu būtum vienintelis, kuris gali padėti.

Zaddik

Sunki kuprinė arba pilnas krepšys.

Biblijos ištraukų pasiūlymai

Biblijos ištraukos būna ilgokos ir nėra lengva vienam pačiam jas suprasti. Pasiūlykite tai jaunimui nuo 14 metų ir suaugusiems. Teksto parinkimas turi atitikti amžiaus grupę.

Dievas – pasaulio šviesa.

Pradžioje buvo Žodis, tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Jis pradžioje buvo pas Dievą. visa per jį atsirado, ir be jo neatsirado nieko, kas tik yra atsiradę. Jame buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių šviesa. Šviesa spindi tamsoje, ir tamsa jos neužgožė. Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ir ji atėjo į šį pasaulį. Tas Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų; mes regėjome jo šlovę – šlovę Tėvo viengimio Sūnaus, pilno malonės ir tiesos. (Jn 1, 1-5; Jn 1, 9; Jn 1, 14)

Jeruzalė – visų tautų taikaus susitikimo ir Dievo garbinimo vieta.

Žodis, kurį Izaijas, Amozo sūnus, matė Judo ir Jeruzalės regėjime. Ateityje įvyks – VIEŠPATIES Namų kalnas stovės tvirtai iškilęs virš kalnų ir bus už kalvas aukštesnis. Visos tautos plūs jo linkui; daug tautų ateis ir sakys: „Ateikite, kopkime į VIEŠPATIES kalną, į Jokūbo Dievo Namus, kad jis pamokytų mus savo kelių, kad mes eitume jo takais“. Nes iš Ziono ateis mokymas ir VIEŠPATIES žodis iš Jeruzalės. Taip jis išspręs ginčus tarp tautų, nuspręs daugelio žmonių bylas; jie perkals savo kalavijus į arklus, o ietis – į geneklį medžiams genėti. Viena tauta nebekels kalavijo prieš kitą, nebebus mokomasi kariauti. O Jokūbo namai! Ateikite, gyvenkime VIEŠPATIES šviesoje. (Iz 2, 1-5)

Duona, kaip teisingumo alkio ženklas.

Jie pereis per kraštą niūrūs ir alkani. Nuo to jie taps pikti, keiks savo karalių ir savo dievus. Jie žvelgs į padanges, bet ten bus tik tamsa be jokios aušros, susikaupę žiūrės į žemę, bet čia bus vargas, tamsybė, nes debesis šviesos nepraleidžia. Tačiau patyrusieji vargą neliks tamsoje. Tauta, gyvenusi tamsoje, išvydo didžią šviesą, gyvenusiems nevilties šalyje užtekėjo šviesybė. (Iz 8, 21-23a. 9, 1)

Išlaisvinimo iš prievartos ir vergovės ženklas.

Tauta, gyvenusi tamsoje, išvydo didžią šviesą, gyvenusiems nevilties šalyje užtekėjo šviesybė. Tu išaukštinau tą tautą, suteikei jai didį džiaugsmą. Tavo akivaizdoje jie džiūgauja lyg pjūties džiaugsmu, lyg dalydamiesi grobiu. Nes tu sutriuškinau juos slėgusį jungą, jų pečius lenkusią kartį, jų nuožmaus prievaizdo lazda, kaip anuomet, Midjano dieną. Nes visi sandalai karių, trypusių mūšio maišatyje, visos jų skraistės, išvoliotos kraujyje, bus sudeginta, pamaitins ugnį. Nes kūdikis mums gimė! Sūnus duotas mums! Jis bus mums valdovas. Jo vardas bus

„Nuostabūs Patarėjas, Galingasis Dievas, Amžinasis Tėvas, Ramybės Kunigaikštis“. Jo viešpatavimas be ribų, o taika begalinė. Jis viešpataus Dovydo soste ir valdys jo karalystę: tvirtins ir palaikys ją teismu ir teisumu dabar ir per amžius. Galybių VIEŠPATIES narsa tai įvykdys!“. (Iz 9, 1-6)

Pasninkas ir geri darbai kaip ženklas.

Ne! Pasninkas, kokio aš noriu, tai – nuimti neteisėtai uždėtus pančius, atrišti jungo valkčius, pavergtiesiems duot laisvę, sulaužyt bet kokį jungą. Dalytis su alkstančiu savo duona, priglobti vargšą ir benamį, aprengti, ką pamačius, nuogą, neatsukti nugaros saviesiems. Tada tartum aušra užtekės tavo šviesa, tavoji žaizda bus greitai užgydyta. Tavasius teisumas žengs pirma tavęs, o VIEŠPATIES šlovė palydės iš paskos. Tada šauksies, ir VIEŠPATS atsilieps, kai pagalbos prašysi, jis tars: „Aš čia!“ Kai tarp savųjų pašalini priespaudą, nedarai skriaudos, ko blogo nekalbi, paduodi alkstančiam duonos, palengvini varguolio gyvenimą, tada tavoji šviesa užtekės tamsoje, – tamsa bus tau šviesi kaip dienovidis. (Iz 58, 6-10)

Mažas vaikelis – didelis ženklas.

Jeruzalėje gyveno žmogus, vardu Simeonas. Jis buvo teišus ir dievobaimingas vyras, laukiantis Izraelio paguodos, ir Šventoji Dvasia buvo su juo. Jam buvo Šventosios Dvasios apreikšta, kad jis nemiršiąs, kol pamatysiąs Viešpaties Mesiją. Šventosios Dvasios paragintas, jis atėjo dabar į šventyklą. Įnešant gimdytojams kūdikį Jėzų, kad pasielgtų, kaip Įstatymas reikalauja, Simeonas jį paėmė į rankas, šlovino Dievą ir sakė: „Dabar gali, Valdove, kaip buvai žadėjęs, leisti savo tarnui ramiai iškeliauti, nes mano akys išvydo Tavo išgelbėjimą, kurį tu prirengi visų tautų akivaizdoje: šviesą pagonims apšviesti ir tavosios Izraelio tautos garbę“. (Lk 2, 25-32)

Gyvenimo kelio paveikslas.

Jėzus vėl prabilo: „Aš – pasaulio šviesa. Kas seka manimi, nebevaikščios tamsybėse, bet turės gyvenimo šviesą. (Jn 8, 12)

Šviesa ir druska.

Jūs - žemės druska. Jei druska išsidvoktų, kuo gi ją reikėtų pasūdyti? Ji niekam netinka, ir liekia ją išberti žmonėms sumindžioti. Jūs - pasaulio šviesa. Neįmanoma nuslėpti miesto, kuris pastatytas ant kalno. Ir niekas nevožia indu degančio žiburio, bet jį stato į žibintuvą, kad šviestų visiems, kas yra namuose. Taip tešviečia ir jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų gerus jūsų darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje. (Mt 5,13-16)

Bučinys, kaip prisiminimas prieš miegą.

Dėl laiko ir valandos, broliai, nėra reikalo jums rašyti. Jūs patys gerai žinote, kad Viešpaties diena užklups lyg vagis naktį. Kai žmonės kalbės: „Gyvename ramiai ir saugiai“, tada juos ir išstiks netikėtas žlugimas, tarytum gimdymo skausmai nėščią moterį, ir jie niekur nepabėgs. Bet jūs, broliai, neskendite tamsoje, kad toji diena jus užkluptų lyg vagis. Juk jūs visi esate šviesos vaikai, dienos vaikai. Mes nepriklausome nakčiai nei tamsai. Todėl nemiegokime kaip kiti, bet budėkime ir būkime blaivūs! Mat kas miega, miega naktį, ir kas pasigeria, pasigeria naktį. O mes, priklausydami dienai, būkime blaivūs ir dėvėkime tikėjimo bei meilės šarvus ir išganymo vilties šalną. (1Tes 5, 1-8)

Šviesa tamsoje

Trumpas aprašymas: kooperacinis žaidimas tamsoje.

Amžiaus grupės: visos.

Laikas: 1 sueiga.

Medžiagos: labai didelė žvakė su stovu, degtukų dėžutė, 2 degtukai, skarelės, po žvakutę kiekvienam dalyviui.

Tikslas: patalpą pripildyti kuo daugiau šviesos. Atsižvelgdami į kiekvieną kliūtį, dalyviai turi kartu įžiebtį šviesą orientavimuisi patalpoje ir darbui kartu; taip pat gyvenimo šviesą.

Dalyviams be bendrų žaidimo tikslų yra pateikiamos šios instrukcijos:

- žvakės ir nebyliojo (jam skarele užrišama burna) buvimo vietos žinojimas
- degtukai ir aklašis (užrišamos akys)
- žvakutės pas vieną žmogų (žvakutės uždegamos tik nuo didžiosios žvakės)
- žinojimas, kad pabaigoje kiekvienas dalyvis galės turėti tik po vieną žvakutę

Galima sugalvoti ir daugiau dalykų, pvz., dvi skirtingų spalvų juostos ir vienerios durys, kurias galima pereiti tik dviese ir tik su skirtingomis juostomis, daugiau neįgaliųjų (surištos kojos...), netvarka patalpoje (išstumdytos kėdės, stalai, išmėtyti daiktai...).

„Pavojingos“ vietos turi būti saugios ir prižiūrimos. Kliūčių skaičių turi nustatyti kiekviena grupė.

Pabaigoje siūloma žaidimo refleksija. Svarbu yra kiekvieno patirtis, išgyvenimai ir bendradarbiavimas bei šviesos poveikis žaidimo gale.

Dešimt minučių

Trumpas aprašymas: eilėraštis, pristatantis temą „Taika“.

Amžiaus grupės: nuo 12 metų.

Laikas: 1 sueiga.

Medžiagos: eilėraščio „Tik dešimt minučių“ kopijos (kiekvienam dalyviui), rašikliai, popierius.

Tikslas: siekiama sužinoti nesantaikos priežastis.

Tik dešimt minučių

Neseniai pas mus
dienos metu, apie trečią valandą,
vaikas primušė senutę.
Tiesiog šiaip. Be priežasties.
Abu vienas kito nepažinojo.

Neseniai pas mus
vienas pagyvenęs vyras
būtų mielai prilupęs mokinį,
kuris jį netyčia pastūmė.
Tačiau to neįvyko.

Dėl puikios priežasties:
abu vienas kitą pažinojo.

Ir jeigu Khalil iš Beiruto
ir Jurgen iš Berlyno,
kurio galva nuskusta ir
kuris kupinas pykčio,
jeigu jie abu tik dešimt minučių,
apie trečią valandą, prie puodelio
kavos būtų pakalbėję apie orą –
abu dar būtų gyvi.

Padeklamuojamas eilėraštis ir išdalinama kiekvienam po kopiją. Dalyviai gauna laiko (apie 15 min., baigti anksčiau, jei šurmuliuojama) užrašyti savo mintis, jausmus, asociacijas, išvadas. Galimas trumpas pokalbis tarp dviejų žmonių, reikėtų atkreipti dėmesį į bendrumus ir skirtumus.

Tolesni klausimai galėtų būti: kas šiame kontekste yra svetimas? Kas norėtų artimiau susipažinti? Ar Taikos ugnis suteikia tam galimybę?

Žaiskite taiką!

Mūsų grupių darbe dominuoja žaidimai - su tikslu perteikti žinias, ištvermę, koncentraciją. Dažnai tai pavyksta tik konkurencijos tarp grupių ar asmenų dėka. Tie, kurie laimi, dažniausiai jaučia pasitenkinimą. Kaip pozityvų įspūdį patiria grupė nugalėtoja, taip didelis nusivylimas gali lydėti kitus žaidimo dalyvius; dėl to gali kilti ginčų.

Kaip žaidimų vadovai, mes ne vieną kartą esame patyrę, kokie naudingi, tačiau taip pat ir griauinantys būna konkurenciniai žaidimai. Jei mes dar sykį apie „žaidimus be laimėtojų“ primename, tai dėl to, kad jie yra tinkami ruošiantis Taikos ugniai. Tokiuose žaidimuose svarbu yra užduotį išspręsti bendradarbiavimu ir tuo pačiu metu jausti malonumą. Mokymosi prasmė – taikus elgesys, išvengiant ginčų ir pykčių.

Pagalbos žaidimas

Trumpas aprašymas: kooperacinis žaidimas.

Amžiaus grupės: visos.

Laikas: apie 15 minučių.

Medžiagos: panašios rūšies daiktai.

Visi dalyviai vaikšto ant galvos užsidėję kokį nors daiktą. Daikto negalima liesti rankomis. Jei daiktas nukrenta ant žemės, dalyvis „sušąla“. Jis vėl gali „grįžti į gyvenimą“, jei kitas žaidimo dalyvis pakelia nuo žemės daiktą, nepamesdamas nuo galvos savojo ir uždeda jam ant galvos.

Pabandykite vaikščioti keturiomis arba atbulomis...

Išpainiojimas

Trumpas aprašymas: linksmas žaidimas.

Amžiaus grupės: visos.

Laikas: pagal grupės dydį.

Iš stovyklų jūs žinote virvės išpainiojimo žaidimą. Šiame žaidime yra dvi grupės: mazgas ir išpainiotojai. Mazgas sėdasi ant žemės. Visi griebia vienas kitam už rankų, sukryžiuoja rankas ir kojas į netvarkingą, neišpainiojamą kamuolį. Kita grupė turi bandyti energingai, bet švelniai tempti, kol atsilaisvins viena mazgo dalis. Kiekvienas mazgo dalyvis gali pats nuspręsti, kaip tvirtai jis laikysis. Todėl niekas nesibaimina, kad skaudės. Išpainiotojai su kiekvienu išlaisvintuoju stiprėja. Išlaisvintas žmogus pereina į jų grupę.

Stokis!

Trumpas aprašymas: kooperacinis žaidimas.

Amžiaus grupės: visi.

Laikas: 15 minučių.

Du žaidėjai atsitupia ant žemės nugaromis vienas į kitą ir sukabina rankas. Tada jie bando atsistoti. Jei tai pavyksta, prie jų gali prisijungti trečiasis žaidėjas. Keturiems atsistoti yra didelis pasiekimas. Iki kelinto žaidėjo pavyks tai įveikti?

Uždeganti idėja

Trumpas aprašymas: visa apimanti istorija (tinkanti temai „Šviesa“).

Amžiaus grupės: visos.

Laikas: pagal grupės dydį.

Medžiagos: degtukai (žvakės).

Kiekvienas dalyvis gauna po degtuką. Visi stovi ratu. Vienas uždega savo degtuką ir pradeda pasakoti istoriją. Pasakoti galima tiek ilgai, kol dega jo degtukas. Kai ugnis baigia degti, dešinėje esantis kaimynas turi uždegti savo degtuką nuo dar degančio ir toliau pasakoti istoriją (jaunesni dalyviai įspėjami dėl atsargumo).

Variantai: žaidimo vadovas pasakoja istorijos pradžią, atitinkamoje vietoje ją nutraukia ir leidžia kitam žaidėjui toliau pasakoti istoriją, tuo pačiu metu perduodamas jam degančią žvakę. Po kurio laiko pasakotojai keičiasi. Taip kiekvienas žaidimo dalyvis gauna žvakę ir gali pagal savo gebėjimus fantazuoti.

Jei istorija nutrūksta, žaidimo vadovas turi iš naujo įvesti į pasakojimą arba, reikalui esant, jį užbaigti. Yra patartina istoriją užbaigti, o ne palikti be pabaigos.

Išradėjų varžybos

Trumpas aprašymas: kūrybinė kooperacija mažose grupėse.

Amžiaus grupės: visos.

Laikas: apie 30 minučių.

Medžiagos: popieriaus ritiniai, pieštukai.

Žaidimo esmė – išspręsti fiktyvią techninę problemą. Uždutis turi atitikti amžiaus grupę. Pvz., „Mes nešame ugnį žuvims į vandenyną“. Dalyviai pagal amžių gali patys pasirinkti temą. Po tam tikro laiko grupės viena kitai pristato savo išradimus.

Ar tu mane pažįsti?

Trumpas aprašymas: pažinimas žmonių, su kuriais mane sieja bendra veikla.

Amžiaus grupės: nuo 14 metų.

Laikas: apie 45 minučių.

Medžiagos: popieriaus ritinys arba didelis kartono lapas, pieštukai, tuščios kortelės, žaidimo kauliukas, žaidimo akmenukai.

Šiuo pačių pasidarytu lentos žaidimu norima, kad grupės nariai vienas kitą geriau pažintų. Kiekvienas žaidimo dalyvis nupiešia ant kartono ėjimus ir sugalvoja iki penkių klausimų, kuriuos užrašo ant kortelės. Galima pasirinkti konkrečią temą, pvz., „Tarpusavio taika“, „Kalėdos“ arba kitą grupei aktualią realiją. Užverstos kortelės padedamos prie atitinkamo punkto. Pirmasis žaidėjas meta kauliuką ir eina, pvz., keturis ėjimus į dešinę. Tada jis atverčia kortelę ir atsako į klausimus. Žaidžiama paeiliui. Kiti žaidėjai gali atsakyti į tuos pačius klausimus.

Fantazijų kelionė

Kaip jau pasakyta pavadinime, užduotis yra pasitelkiant vaizduotę išvykti į fantazijų kelionę ir užnugary palikti kasdienybę. Atrandama kas nors nauja ir neįprasta. Tai būdas atsipalaiduoti, pajauti grožį, atsikratyti streso ir pasisemti energijos.

Kelionė prasideda atsipalaidavimu, kurį dalyviai pasiekia, tarkim, autogeninės treniruotės metu - kad nurimtų. Tuomet prasideda tikra fantazijų kelionė. Nurodoma tam tikra kryptis, dalyviai pasakoja lėtai ir su ilgesnėmis pauzėmis, kuria vidinius paveikslus ir leidžia klajoti fantazijai. Nėra blogai, jei dalyvių fantazija nuklys nuo duotos krypties ir eis savo keliu. Kalbama apie tai, kad vidinių paveikslų kūrimu leidžiama kilti sielai.

Trečioje fazėje dalyviai atsargiai vėl grąžinami į dabartį. Fantazijų kelionės pabaigoje reikia skirti laiko vidinių paveikslų atvaizdavimui, pvz., piešiniais, daiktais ar ramiau pokalbiu.

Fantazijų kelionė eina šalia noro atsipalaiduoti bei padėti grupei įsijausti į temą.

Prie vieno stalo

Martin Luther King vizijos

Visada svajojau apie tokią dieną, kai bus taika; kai buvusių vergvaldžių sūnūs ir buvusių vergų sūnūs atsisės prie broliško stalo. Svajoju apie tai, kad mano keturi maži vaikai vieną dieną gyvens tokioje tautoje, kurioje jie bus skirstomi ne pagal odos spalvą, bet pagal charakterį.

Martin Luther King

Fizinis pasiruošimas darbui:

Kad sėdintieji galėtų įsisąmoninti idėją, būtų atviri darbui, jie galėtų būti atvertomis rankomis.

Nurodymas:

Tu dalyvauji fantazijų kelionėje, kurioje daug žmonių kartu eina. Gera įsitaisyk, susikoncentruok, bet būk laisvas.

Įsivaizduok kalvą. Nuo tos kalvos tu gali keliauti po visą pasaulį. Matai žmones lūšnose ir dideliuose gyvenamuosiuose blokuose, matai inuitų iglu ir indėnų palapines. Matai žmones dangoraižiuose ir trobelėse... Pažvelk į šio pasaulio žmones. Ant šios kalvos stovi didelis stalas su kėdėmis. Viso pasaulio vaikai, visų odos spalvų, daugelio tautų, vargšai ir ne tokie vargšai, ateina prie šio stalo. Jie atsineša valgyti ir gerti. Visi dalinasi tuo, ką atsinešė. Visi sėdi prie vieno stalo. Galbūt vaikai dalijasi rūbais bei kitais daiktais. Tu taip pat tenai esi ir valgai bei kalbi, ir supranti visus vaikus. Kol jūs taip sėdit, virš jūsų nušvinta vaivorykštė.

Fantazijų kelionė baigėsi. Palikite savyje tą paveikslą, kai visi žmonės kartu prie vieno stalo sėdi ir dalijasi. Dabar gali pajudėti ir atsimerkti.

Išraiška:

Ant grindų padėtas išvyniotas popieriaus rulonas, aplink kurį susėda visi vaikai. Ant popieriaus nupieštas stalas (vaizdas iš viršaus). Kiekvienas vaikas nupiešia vaiką prie šio stalo. Valgi ant stalo vaikai piešia visi kartu (tylėdami). Kiekvienas vaikas gali apipavidalinti savo vietą. Vėliau paveikslas pakabinamas. Piešinys gali būti panaudotas kaip staltiesė bendros vakarienės metu, kai kiekvienas atsineša valgyti. Saugumo sumetimais ant paveikslo gali būti paklojama plona plėvelė.

Variantai:

Jaunimas ir suaugusieji piešia savo amžiaus žmones.

Fantazijų kelionė su Taikos ugnimi

Pasiruošimas:

Tamsioje patalpoje dega Taikos ugnies žvakės. Dalyviai guli arba sėdi ant kilimėlių.

Nurodymas:

Šioje fantazijų kelionėje tu gali lydėti po pasaulį Taikos ugnį.

Atsisėsk ar atsigulk atsipalaidavęs taip, kad tokioj pozoj neišsitempęs galėtum išbūti kelias minutes.

Tuomet užsimerk, nes taip tu galėsi savo vidinėmis akimis susitelkti fantazijai. Atkreipk dėmesį į savo kūną. Pajausk, kaip tu sėdi ar guli. Atkreipk dėmesį į kūno padėtį, kontaktą su grindimis ar su kėde. Žemė tavo neša. Tu gali jai save patikėti, leisti sau kristi ir atsipalaiduoti. Jei jauti, kad kai kurie tavo raumenys dar įtempti, gali lengvai pasimankštinti, kol jie atsipalaiduos.

Stebėk savo kvėpavimą, kaip įkvėpi ir iškvėpi. Visiškai lengvai. Su kiekvienu iškvėpimu įsivaizduok, kad tu iškvėpi susikaustymą.

Įsivaizduok vidinėmis akimis mažą žvakę. Ji dega didelėje, tamsioje patalpoje ir skleidžia savo šiltą, mažą šviesą. Stebėk mažą liepsną, kaip ji ramiai dega, skleidžia šilumą ir saugumą. Tamsa, esanti aplinkui, negali žvakės šviesos praryti. Maža žvakė išsklaido tamsą, padaro patalpą šviesesnę, kad tu galėtum atpažinti veidus mergaitės ir berniuko, kurie artinasi prie žvakės. Tai žydė mergaitė ir palestinietis berniukas.

Jie uždega nuo mažos žvakės žibintą, susikimba rankomis ir eina per tamsią patalpą. Tai yra Gimimo bažnyčia Betliejuje. Joje beveik nėra žmonių. Ten, kur įprastai meldžiasi visų konfesijų krikščionys, beveik ramu. Vos vienas kitas ryžtasi vykti į karo nuniokotą kraštą.

Taikos ugnis nešama per siauras bažnyčios duris. Aplinkui bažnyčią galima matyti sugriautus namus, šautuvų kulų ir granatų padarytas skylės. Tie keli, kurie eina gatve, skuba. Nesaugumas ir baimė tvyro ore. Ugnis vežama automobilyje sugriauto miesto gatvėmis. Kareiviai su užtaisytais ginklais laukia gatvės užtvaroje. Nepatiklia veido išraiška pažvelgia į automobilį. Praleisti ar nepraleisti priklauso tik nuo kareivių valios. Mažai ugnelei pasiseka, automobiliui leidžiama pravažiuoti.

Toliau keliaujama tuščiomis gatvėmis. Tu seki ugnies kelią iki oro uosto. Tu pažvelgi į daugelį veidų: pilnų nepasitikėjimo, pilnų terorizmo baimės, pilnų aklo pykčio ir keršto minčių, pilnų sielvarto dėl nužudytų giminaičių ir draugų.

Savo fantazijose tu lydi ugnį lėktuve. Lėktuvas lėtai pakyla virš debesų ir tu toli, po savimi, ant žemės, palieki prievartą, nesantaiką ir neteislingumą. Pažvelgi į ugnies liepsną ir pastebi kadrus, momentines nuotraukas žmonių, kurie visoje žemėje stengiasi vardan santarvės ir taikos.

Žmonių, kurie išdrįsta pirmi žengti žingsnį link prieš.

Žmonių, kurie besivaidijančius suveda, kad jie vieni su kitais šnekėtųsi.

Žmonių, kurie vaikams ir jaunimui padeda išmokti taikiai spręsti konfliktus.

Žmonių, kurie padeda nukentėjusiems kare.

Pagaliau lėktuvas nusileidžia Vienoje. Daugelio Europos šalių skautai ir skautės laukia ugnies iš Betliejaus. Ji toliau perduodama iš rankų į rankas. Jos šilta šviesa nušvies veidus. Vis daugiau ugnies bus uždegta. Ugnis išplis, o su ja ir tikėjimas taika.

Traukiniuose, kurie važiuoja iš Vienos visomis kryptimis, ugnis keliauja per visą Europą. Stotyse jau laukia skautės ir skautai, kurie ugnį paima ir dalina ją toliau. Šimtus, tūkstančius kartų ji dalinama. Tu lydi ugnį ir žvelgi į daugelį veidų, pilnų vilties.

Tu matai, kaip ugnis žmones artina prie žmonių, kurie yra visuomenės pakrašty, kaip ji skatina juos stengtis dėl taikos ir susitaikymo.

Tu išgyveni, kaip maža liepsna daugelyje mažų vietovių žmonėse uždega tikėjimo liepsnelę – ir platina taiką.

Atsisveikink su maža Taikos ugnimi, palik savyje vilties liepsnos vidinį paveikslą ir atsargiai grįžk atgal į šią patalpą.

Marcus Schuck

Taikos šviesos akcijos

Praėjusiais metais vis daugiau žmonių dalyvavo Betliejaus Taikos ugnies dalinime. Akcijų ir nustebinusių idėjų sąrašas pasitarnaus kaip stimulus naujiems Taikos ugnies pasiruošimo keliams apmąstyti:

- Miunsteryje jaunų žmonių grupė ėjo po barus, gesino degančias ant stalų žvakes ir uždegdavo iš naujo su Taikos ugnimi. Taip pat dalino informacines skrajutes apie Taikos ugnį.
- Leer mieste jaunimas dalino ugnį bažnyčių bendruomenėse ir laikė ją prie praėjimo tako, nuo kurio žmonės ją pasiimdavo ir nešdavosi į savo namus.
- Ahl/Salmiunsteryje jaunimo grupė po perdavimo pamaldų suorganizavo „Taikos ugnies vakarą“ su žydų šokiais ir pačių pagamintu „falafeln“ (patiekalas) bei jaunimo diskoteka.
- Šeši Ditzingen skautų tunto „Juodi vilkai“ nariai pėsčiomis nešė Taikos ugnį 180 km nuo Frankfurto iki Ditzingen. Kiekvienas ugnies nešėjas nuėjo apie 30 km (prieš tai jie ilgai ruošėsi šiam maratonui).
- Wiesbaden-Schiersteine katalikų jaunimas atnešė Taikos ugnį į susipažinimo pamaldas evangelikų Christophorus bendruomenėje.
- Taikos ugnis ir kalėjime rado savo kelią: ten jaunimas dalyvavo pamaldose kartu su kalėjimo prižiūrėtojais ir apie 50 kalinių.
- Kalėdų šventės Lorrach/Rottelne metu dalyviai gavo Taikos ugnį. Jie pasiėmė ją pačių papuoštuose marmelado stiklainiuose ir dalino ją giminėms, kaimynams, draugams.
- Susidraugavę senieji skautai iš Vokietijos, Danijos ir Olandijos susitiko su jaunais skautais didžiulėje ugnies perdavimo šventėje.
- Dortmunde skautai surengė dėmesį atkreipiančių atvirukų akciją su šūkiu „Mes šaukiamės Taikos“. Su atvirukuose išspausdintais Palestinos prezidentu Arafatu ir buvusiu Izraelio ministru pirmininku Baraku jie ragino politikus vėl pradėti Taikos procesą ir sustabdyti ginčą tarp tautų.
- Meppene ir kituose miestuose buvo suorganizuotos ugnies procesijos, kurių metu ugnis buvo dalijama praeiviams.
- Visselhovende – kaip ir kitose Vokietijos vietose – katalikų ir evangelikų jaunimas surengė bendras pamaldas, kurių akcentas buvo ekumeninis bendradarbiavimas.
- Grevenbroiche jaunimas nešė Taikos ugnį į vietinius „Piliečių biurus“, kad žmonės, kurių negalima sutikti pamaldose, galėtų ją pasiimti. Taip pat daugelio kitų miestų bei parapijų rotušėse buvo galima pasiimti Taikos ugnies.
- Thumsenreuthe Taikos ugnis buvo „Gyvojo Advento kalendoriaus“ tema.
- Leer mieste skautai nunešė Taikos ugnį į kareivines pirmajai sanitarų brigadai. Iš ten po kelių dienų 67 kareiviai išvežė ugnį į Afganistaną.
- Fuldoje Taikos ugnis degė turkų Mečetėje. Jaunimas ją perdavė tikintiems musulmonams kaip taikos ir vilties ženklą Ramadano mėnesio pabaigoje.

„Eikite, pasakykite tai visiems žmonėms“

Žiniasklaida apie Taikos ugnį

Kad daug žmonių galėtų dalyvauti Taikos ugnies akcijoje, dalyvių grupės ar bendruomenės turėtų išsamiai ir laiku apie tai informuoti. Savaimė suprantama, kad apie tai turi būti pranešama mišių metu, tačiau taip pat turi pasirodyti spaudos pranešimai vietiniuose

dienraščiuose ir savaitraščiuose bei vietinių radijo stočių bei televizijų eteriuose. Vėliau taip pat praverstų ataskaita (kas, kur, kada ir kaip vyko), informuojanti apie pozityvius dalykus.

Tam, kad daugelyje miestų ir bendruomenių nereikėtų „iš naujo išradinėti dviračio“, pateikiame tekstų pavyzdžių su keleto situacijų problemų sprendimais. Tekstus ir akcijos logotipą rasite interneto puslapyje www.friedenslicht.de, galėsite tai parsisiųsti ir naudoti.

Spaudos pranešimas

Taikos ugnis iš Betliejaus degs iki N. N.

Bendruomenės N. N. vaikai ir jaunimas / N. N. skautai atneš mažąją liepsną į N. N.

Jaunimo grupės N.N. vaikams ir jaunimui / N. N. skautams kalba apie taiką yra daugiau nei formalus prisipažinimas. Jie pasisako: „Geriau yra uždegti mažą ugnį, nei skūstis tamsa!“ ir leidžiasi į kelionę, kad į mūsų miestą atneštų Taikos ugnį iš Betliejaus. Ši ugnis buvo uždegta Betliejaus Gimimo bažnyčioje lapkričio mėnesio pabaigoje. Skautai ją atnešė į Vokietiją bei kitas Europos šalis. Ugnies estafetėje ji buvo išdalinta ir šiuo būdu ugnis atkeliaus į N. N. Tas, kas gaus ugnį, galės ją dalinti draugams ir pažįstamiems.

Šiais metais ugnies simbolis siejamas su rūpinimusi taika Šventojoje Žemėje.

Sveikinimas

Kai kuriuose miestuose tapo įprasta, kad vaikai ir jaunimas per Kalėdas vaikšto po namus ir dalina taikos ugnį. (Katalikų bažnyčioje šioje vietoje galimas ryšys su Trijų Karalių giedojimo švente). Jūs galite panaudoti šį tekstą.

Mes, N. N. skautai / jaunimo grupė norėtume Jus šiandien aplankyti. Mes džiaugiamės, galėdami su Jumis susitikti. Taip pat norime mes Jums atnešti Taikos ugnies iš Betliejaus.

Ši ugnis yra uždegta Gimimo bažnyčioje Betliejuje. Iš ten skautai ją atvežė ir dalijo įvairiose šalyse. Tuo mes galime dabar kartu su Jumis džiaugtis. Jūs irgi galite dalinti ugnį kitiems.

Taikos ugnis iš Betliejaus turi paversti Advento ir Kalėdų laiką šviesesniu. Mes džiaugiamės, kad Jėzus Kristus atėjo į šį pasaulį. Jis nori taikos tarp mūsų ir visoje Žemėje.

Todėl mes, N. N. skautai / jaunimo grupė, linkime Jums šiandien palaimingos Kalėdų šventės.

Trumpa kalba

Labai dažnai Taikos ugnis yra atnešama į visuomeninius pastatus (pvz. į rotušes arba į savivaldybes), kad piliečiai galėtų patys ją pasiimti. Tampi įprasta, jog akcijos šventinėje pradžioje reikia pasakyti kalbą.

Gerbiamasis mere!

Gerbiamosios ponios ir ponai!

Prieš Jus maža ugnis, kuri yra atvykusi iš toli. Prieš keletą savaitių ją uždegė Betliejaus Gimimo bažnyčioje. Nuo to laiko ji didelėje estafetėje perduodama tūkstančiams žmonių. Šie žmonės sieja Betliejaus ugnį su taikos ir geresnio pasaulio ilgesiu.

Pažvelgus į dabartinę Šventosios Žemės situaciją – ten viešpatauja prievarta – kai kuriems ši iniciatyva kelia šypseną ir jie ugnies nešėjams naiviai prikaišioja: „Ką gali maža žvakė pakeisti terorizmo tinkle ar kare? Ką gali ji pakeisti pasaulio neteisybėje?“. „Nieko!“ - bandoma sakyti. Nepaisant to, visuomet yra geriau uždegti mažą ugnį nei skūstis tamsa!

Šis sakinyss skatina viso pasaulio žmones liepsną perduoti kitiems ir taip palaikyti taikos troškimą. Jie mato žvakėje daugiau nei daiktą – jie mato joje taikos simbolį. Taikos, kurią kūrė Jėzus. Jie nori Jus, taip pat ir save, padrašinti neapleisti kovos už taiką.

Pirmiausia kalbama ne apie taiką tarp valstybių ir religijų, bet apie taiką mūsų šalyje – savame mieste, gatvėje, kurioje gyvename. Ir tai duoda daug daugiau galimybių stengtis. Mes galime draugiškai prieiti prie žmogaus, su kuriuo jau daugelį metų nesisveikiname, nes kažkada susiginčijome dėl ekonomikos. Pakviesti moterį puodelio kavos, nors ji varo mus iš proto savo plepumu. Mes juk dalijame Taikos ugnį iš Betliejaus.

Mes džiaugiamės, kad Jūs naudojotės galimybėmis, kurios susijusios su šia maža liepsna. Ir mes Jums linkime taikios Kalėdų šventės – kartu su šeima, su Jūsų draugais ir pažįstamais. Jei Jūsų namuose degs Taikos ugnis, galbūt Jūs prisiminsite tokį danišką posakį: „Tu nieko neprarasi, jei savo žvake uždegsi kitą žvakę“.

Prie Dievo su ugnimi prieiti

Yra daugybė galimybių aukoti mišias su Taikos ugnimi – tą parodė visoje Vokietijoje per kelerius metus išradingai surengtos pamaldos, jaunimo mišios, Eucharistijos šventimas. Pateikiame keletą pavyzdžių, kurie pasiteisino praktiškai. Norime atkreipti dėmesį, kad šie pavyzdžiai yra tik kaip modelis, nebūtina paraidžiui jų įgyvendinti. Jie tinka kaip darbo stimulus pasiruošimo komandai, kuri turi išlaikyti savo bendruomenės savitumą. Todėl svarbi yra ugnies dalijimo patalpa ir laikas.

Ugnies šventė vakare arba ryte

Tamsioje patalpoje šviečia tik Taikos ugnies šviesa.

Kanonas: Atsiverk ir tapk šviesa.

Atidarymas

Malda

Viešpatie Jėzau Kristau,
Tu savo mokiniams pažadėjai visuomet būti šalia jų,
Visuomet čia būti dėl jų.
Mes susirinkome Tavo vardu
Ir Tavęs prašome: Būk šalia mūsų!
Mažoje ugnyje iš Betliejaus mums šviečia Tavo taikos žinia.
Leisk mums su šia ugnimi eiti Tavo keliu
Ir taip nešti taiką ir teisingumą
Ir šio pasaulio laimę.
Amen.

Kanonas: Nuo Saulės patekėjimo.

Skaitinys

„Pagalbos! Pagalbos!“ - išgirdo vaiko balsą balandis, vardu Talitu. Jis apskriejo ore vieną ratą ir pažvelgė į žemę. Nieko negalėjo įžvelgti. Jokio vaiko. Nieko. „Turiu truputį žemiau skristi! - pagalvojo jis. - Ką gali žinoti, kas ten atsitiko.“ Ir tada jis labai aiškiai išgirdo nusivylusį balsą: „Pagalbos! Kas man padės?“.

Išsigandęs Talitu nusileido dar žemiau ir nutūpė ant šulinio krašto. „Balsas turi sklisti kažkur iš čia.“ Tuomet jis išgirdo garsų ir liūdną berniuko balsą iš šulinio gilumos: „Aš bijau! Čia apačioje taip tamsu. Ar manęs niekas negirdi?“.

„Turiu jam padėti! - pagalvojo Talitu. - Tačiau pats vienas aš to nepadarysiu. Ką man dabar daryti?“ Talitu pagalvojo – ir pagaliau rado puikią idėją...

Staiga danguje pasirodė didelis balandžių būrys. Visi norėjo padėti Talitu. Kaip? Kiekvienas balandis atnešė snapę po šiaudelį, kurį metė į šulinį. Buvo daug balandžių ir daug daug šiaudelių. Jie metė juos į šulinį, ir berniukas galėjo atsistoti ant šiaudų. Vis daugiau šiaudelių krito iš dangaus. Vis aukščiau berniukas galėjo ant jų atsistoti.

„Aš jau kažką galiu matyti! Galiu matyti dangų! Ir saulę!“ - šaukė jis balandžiams. Po kiek laiko šulinys buvo pilnas šiaudų ir berniukas galėjo perlipti šulinio kraštą.

„Ačiū! Labai ačiū, mieli balandžiai!“ - sušuko jis ir pažvelgė į dangų. Balandžiai skriejo ratu ir atrodė, kad jie mojavą berniukui savo sparnais.

Tuomet jie nuskrido tolyn – galbūt tenai, kur pagalbos reikia kitam vaikui.

W. Hoffsümmer

Kanonas: Vienas tu esi mažas

Evangelija

Tos pirmosios savaitės dienos vakare, durims, kur buvo susirinkę mokiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir tarė: „Ramybė jums!“ Tai pasakęs, jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokiniai nudžiugo, išvydę Viešpatį. O Jėzus vėl tarė: „Ramybė jums! Kaip mane siuntė Tėvas, taip ir aš jus siunčiu. (Jn 20, 19-21)

Kanonas: Dievo žodis yra lyg šviesa naktyje.

Pamąstymai

Ką aš galiu padaryti? Vienas pats esu toks mažas...

Vienas esu mažas – bet kartu?

Galbūt aš nešu tik vieną mažą šiaudelį –

bet daug šiaudelių padės vaikui šulinyje.

Ką reiškia tokia maža šviesa?

Net ši maža žvakė padaro patalpą šviesesnę.
Ir tuojau, kai ji bus padalinta, taps dar šviesiau!
Ši šviesa yra tik mažytis taikos ženklas.
Bet ji šviečia daugelyje pasaulio vietų.
Daug žmonių keliauja su šia ugnimi.
Mums visiems galioja Jėzaus pažadas: „Taika bus su jumis!”.
Ir mums visiems galioja užduotis: „Kaip mane Tėvas siuntė, taip aš jus siunčiu!”.

Ugnies šventė

Kunigas: Pagarbintas Tu esi, gerasis Dieve!
Tu dovanoji mums dienos šviesą, Tu sukūrei saulę ir dovanojai mums gyvenimą.
Vėl baigėsi viena diena.
Mes ją atiduodame į Tavo rankas!
Tu ją palaiminsi ir pripildysi savo šviesos!

Visi: Mes dėkojame Tau, gerasis Dieve!

Kunigas: Tavo šviesa mums sušvito Jėzuje Kristuje.
Jame Tu tapai vienu iš mūsų ir dovanoji mums dalelę savo puikumo.

Visi: Mes dėkojame Tau, gerasis Dieve!

Kunigas: Taip, kaip Jis mums neša Tavo šviesą – tam ir stovi viduryje ši žvakė - taip Jis nori, kad mes būtume apgaubti šios šviesos ir patys taptume šviesa.

Visi: Mes dėkojame Tau, gerasis Dieve!

Visi uždega savo žvakutes nuo Taikos ugnies žvakės.

Kunigas: Mes turime būti šios šviesos nešėjai – ir turime ją nešti kitiems.
Tai turi būti mūsų tikėjimo ženklas – dovanoti naują viltį žmonėms.

Visi: Mes dėkojame Tau, gerasis Dieve!

Kunigas: Taigi leisk mums su degančiomis žvakėmis pažinti savo tikėjimą ir tuomet savo prašymus Dievui išsakyti, ir būti tikriems, kad Jis mus išgirs!

Daina:

Tikėjimo išpažinimas (pvz., čia einantis, apaštalų ar asmeniškai...)

Aš tikiu, Dieve, kad Tu sukūrei šį pasaulį. Aš tikiu, kad Tu mus, žmones, kiekvieną myli vienodai ir neskirstai pagal rasę, padėtį ar lytį.

Aš tikiu, Dieve, kad Tu mums Jėzų Kristų, savo Sūnų siuntei, kuris kaip brolis gyveno tarp žmonių, mums nešė meilę ir taiką ir numirė už mus ant kryžiaus.

Aš tikiu į Šventąją Dvasią, kuri taip pat yra tarp mūsų. Ji mums duoda jėgų daryti gera žmonėms, apsispręsti tarp gėrio ir blogio ir veda meilės link.

Aš tikiu, kad aš kada nors pateksiu į Tavo Taikos karaliją.

Amen.

Maldavimai (asmeniškai arba paruošti)

Jei šviesos šventė susijusi su Eucharistija, galima naudoti šiuos maldavimus. Po maldos „Tėve mūsų“ eina Komunija. Ji gali baigtis tokiomis palaiminimo maldomis.

Tėve Mūsų

Palaiminimo maldos

Gerasis Dieve!

Mes tikime Tavo buvimu Tavo Sūnuje Jėzuje Kristuje.

Jame Tu mums parodei, kad Tu esi meilės ir taikos Dievas.

Mes Tavęs prašome: Nepalik mūsų vienu ir duok mums visada jėgų!

Būk su mumis, kai mūsų pasaulis atrodo tamsus ir tuščias!

Leisk mums jausti, kad pasitikint Tavim mūsų gyvenimas bus šviesus,

Kad Tu mums būsi šviesa ir padarysi mus šviesos nešėjais.

Leisk mums nešti Tavo taiką – ir laimink mus kelyje:

Tu, Dieve, + Tėve, ir Sūnau, ir Šventoji Dvasia. Amen.

Giesmė: Jei mes gyvenimu dalintumėmės, taip, kaip kasdiene duona...

Žvakių šventė kaip vakarinis pagarbinimas

(pagal senąją rytų bendruomenės maldą)

Ant altoriaus stovi Taikos žvakė. Tai vienintelė šviesa, deganti bažnyčioje.

Skaitiniai įvadinei daliai (nuteikimui):

Pirmoji šventės dalis susideda iš vieno ar daugiau skaitinių. Anksčiau jais būdavo užpildomas laikas, kol visi susirenka. Skaitiniai gali būti pertraukiami paprastų kanonų arba giesmių intarpais. Skaitinių pabaigoje Taikos žvakė nuo altoriaus nunešama į jai skirtą vietą prie bažnyčios įėjimo. Ten žvakės laukia vadovas, kuris kalba padėkos maldą:

Vadovas: Dieve, ateik man padėti!

Visi: Viešpatie, skubėk mane gelbėti!

Vadovas: Garbė Dievui Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai.

Visi: Kaip buvo pradžioje, dabar ir visados ir per amžius. Amen. Aleliuja.

Vadovas: Melskimės.

Mes dėkojame tau, Dieve, per Tavo Sūnų, Jėzų Kristų, per kurį tu mus apšvietei nesibaigiančia šviesa. Ši diena lėtai baigiasi ir mes stovime nakties pradžioje. Tu mums vėl padovanojai dienos šviesą. Dabar, leidžiantis Saulei, švelnioje vakaro šviesoje, garbiname ir šloviname Tave per Tavo Sūnų Jėzų Kristų, per kurį tebūna Tau garbė, galybė ir šlovė su Šventąja Dvasia dabar ir visada, ir per amžius. Amen.

arba:

Jėzau Kristau,
Tu esi Pasaulio šviesa.
Tavo šviesa dovanoja pasauliui šilumą ir saugumą,
Artumą ir meilę.
Dėkojame Tau, kad ši šviesa šviečia
Mūsų skautų skiltyse ir draugovėse,
Mūsų šeimose ir mūsų parapijose bei bendruomenėse.
Ji rodo mums kelią
Į gyvenimą taikoje, viltyje, tiesoje ir santarvėje.
Mes prašome Tavęs:
Neleisk šiai šviesai pradingti.
Leisk mums šią šviesą savyje nešioti,
Kad mes taip pat galėtume tapti Pasaulio šviesa,
Kad taip pat galėtume dovanoti šilumą, saugumo jausmą, artumą ir meilę,
Kad galėtume savo mažą pasaulį paversti nors truputį šviesesniu.
Amen.

Jeigu prie įėjimo ateina daugiau žmonių (naujų arba anksčiau susirinkusių), jie užsidega savo žvakutes nuo Taikos žvakės; arba šviesa perduodama toliau.

Psalmė, himnas ir Canticum

Tuo tarpu, kai dalinamasi šviesa, giedama psalmė: 141-oji arba kokia nors kita, ar naujas psalmės variantas.
Psalmės metu visi renkasi su degančiom žvakėmis prie altoriaus. Ten vėl pastatoma Taikos žvakė ir uždegamos altoriaus žvakės.
Po psalmės giedamas himnas arba šventiška giesmė. Užbaigiama Magnificat arba kitu Naujojo testamento Canticum.

Užtarimo malda, Tėve Mūsų ir palaiminimas

Stovint aplink altorių išsakomi prašymai. Tai gali būti tikslūs, iš anksto numatyti, prašymai arba suformuluoti pačių dalyvaujančių. Ši prašymų malda gali būti sustiprinta, pvz.: kai kiekvienas/a, išsakęs/iusi prašymą, padeda ant rusenančių žarijų smilkalų grūdelį. Po prašymų kalbama arba giedama malda Tėve mūsų.
Vakarinis pagarbinimas užbaigiamas palaiminimu.

Palaiminimas:

Palaimink mus,
Ugnies Dieve,

Ateik ir įkvėpk mus,
Įžiebk ilgesio ugnį,
Pažadink svajonę apie kitokį pasaulį,
Sudegink tai, kas mus tvirtai laiko
Šalia pelenų,
Sunaikink įprotį,
Leisk įsiplieksti vilčiai,
Užsiliepsnoti jausmingumui
Ir meilės kibirkščiai.
Įžiebk viltį,
Uždek manyje Tavąjį „Taip“,
Uždek rusenančią būties liepsną.
Padovanok mums kibirkštį,
kuri mus padaro gyvais.
Nuskaidrink mane savo liepsnose,
Kad naujai nušvisčiau.
Padovanok mums savo ugnį,
Kad iš naujo užsidegtume.
Palaimink mus,
Ugnies Dieve,
Leisk mums įsižiebti
Ir dek su mumis.

Andrea Schwarz

Arba:

Tegul gatvė atsiveria priešais tave.
Tegul vėjas sustiprina tavo nugarą.
Tegul saulė šviečia ant tavo veido.
Tegul lietus švelniai krenta ant tavo galvos.
Tegul ugnelė tavo širdyje niekada neužgesta.
Tegul Dievas saugo tave
Savo giliuose delnuose.
Amen.

Iš Airijos

Gyventi viltimi **(Žodžio Liturgija)**

Giesmė

Įžanga:

Viltis – viskas, ko mes tikimės: gerų rezultatų mokykloje, pasisekusių draugysčių, tinkamos mokymosi vietos, pripažinimo profesijoje, daugelio norų išsipildymo... Ar aš ko nors tikiuosi ir iš Bažnyčios, tikėjimo, iš Jėzaus?

Istorija:

Prieš ilgą laiką Šiaurės Kinijoje gyveno senas vyras. Jo namas buvo Pietų pusėje, o prieš jo namų duris stūksojo abi didžiosios Tainang ir Wangwu viršūnės. Jos užtvėrė kelią į Pietus. Senasis vyras su savo sūnumis ryžtingai ėmėsi darbo: jie norėjo nukasti kalną.

Senajo žmogaus kaimynas tai pamatė ir papurtęs galvą sušuko: „Na ir kvaili jūs! Milžiniškų kalnų nukasti neįmanoma“.

Senasis vyras išmintingai nusijuokė, tada pasakė: „Kai aš numirsiu, tą darys mano sūnūs. Kai numirs mano sūnūs, mano anūkai kas toliau. Kalnai aukšti, tačiau jie neauga. O mūsų jėgos gali augti. Su kiekvienu grumsteliu, kurį mes nukasame, artėjame prie savojo tikslo. Geriau kažką daryti nei skųstis dėl to, kad kalnai mums užstoja Saulę“. Ir senasis žmogus su neišdildoma viltimi kasė toliau.

Muzika:

Skambant meditacinei muzikai skaitomas toks apmąstymo tekstas:

Taip jau yra su viltimi: milžiniškas kalnas problemų, priešais jas – mažas žmogus – su ribotomis jėgomis, ribotu laiku, bet su tikėjimu širdyje, kuris jam leidžia būti dabartyje, tikėti ateitimi.

Tai, ko aš tikiuosi iš ateities, lemia mano dabartinius veiksmus. Jei bijau, kad kažkokioje situacijoje jau nieko nebepakeisiu, kodėl turėčiau stengtis, vietoj to, kad nusiraminsčiau. Bet jeigu naujame Danguje ir naujoje Žemėje viltis turi vietą mano širdyje, tada gyvensiu dėl ateities ir veiksiu, net jeigu bus daug sunkumų.

Žmonės, kurie gyvena viltimi, mato toliau.

Žmonės, kurie gyvena meile, mato giliau.

Žmonės, kurie gyvena tikėjimu, mato viską kitoje šviesoje.

(1 Pt 3, 13-15)

Kas jums suteiks blogio, jei jūs stropiai stengiatės dėl gėrio? Net jei jūs kovodami dėl teisingumo turite kentėti, būkite palaiminti.

Nebijokite jų ir nesileiskite išgąsdinami, tačiau laikykite savo širdyje Kristų, Dievą, Šventąjį! Būkite pasirengę kiekvienai kalbai ir atsakymui; vilčiai, kuri jus pripildo.

Giesmė

Tekstas:

Mūsų viltis turi įgauti fantazijos, kuri šitam sergančiam pasauliui galėtų pasiūlyti naują viziją; jį išpiešti, išgalvoti, išreikšti, išplėtoti - tokį, apie kurį mes dabar galime tik svajoti: naują Dangų ir naują Žemę.

Mūsų viltis turi įgauti rankas, kad galėtume jas uždėti ant sergančio pasaulio, gydančias rankas, kurios išdžiovintų ašaras ir nesitaikstytų su šiuo abejingumu sergančiu pasauliu.

Mūsų viltis turi įgauti kojas, kurios bėgtų; net jeigu jos taptų žaizdotos – dėl pasaulio išganymo. Kad joms nė vienas kelias nebūtų per tolimas ir per sunkus, kad nueitų pas žmones. Kojos, kurios toliau eitų Jėzaus Kristaus keliu, kurios sugrąžintų Dievą į Žemę.

Mūsų viltis turi įgauti žodžius, kuriuos suprastų žmonės. Tinkamą žodį tinkamu laiku. Žodžius, kurie nuneštų liūdesį, žodžius, kurie guostų, žodžius, kurie dovanotų džiaugsmą.

Malda:

Dievas padarė pradžią per savo Sūnų Jėzų Kristų, per kurį žmonių viltis, šio sergančio pasaulio viltis, įgavo rankas ir kojas, tikrąja to žodžio prasme. Dievas padarė pradžią, o mes turime tai tęsti. Todėl mes galime melstis:

Viešpatie, kai viliamės, mes nesvajojame. Kai mes pasitikime tavimi, nenorime pabėgti nuo užduočių, kurios mums kuria šiandieninį pasaulį. Nes viltis yra daugiau negu tik laukti, daugiau negu stebėtis ir kažkam be pastangų atsirasti. Viltis reiškia laiką, kurį mes savo gyvenime turime išnaudoti, padarydami jį turtingą bei prasmingą; pasiruošti naujam pasauliui.

Mes žvelgiame į tai ir turime viltį. Tu mums esi pavyzdys, ženklas ir kelias. Tu esi gyvas prieš akis žmonių, kurie seka Tavimi, skleidžia tavo meilę ir gyvena viltimi. Už drąsą turėti viltį ir naujos tikrovės pradžią prašome Tavo palaiminimo.

Giesmė

Viltis yra tartum šviesa (vaidinimas)

Pagal galimybes ir vietą gali vaidinti 8-10 vaikų. Vaidinama ir aptariama. Vaidinimo dalyviai nekalba. Stebinčių vaikų užduotis yra atspėti šio vaidinimo prasmę.

Svarbu:

Vaidinimas turi būti aptartas dalimis (kartu su vaidinančiais). Taip stebintieji vaikai galės vienu metu matyti, girdėti ir geriau sekti vaidinimo eigą.

Vaidinimo vedantysis:

Vaikai išeina iš suolų. Pabandykite suprasti: ką jie daro? Kodėl jie taip neramiai vaikšto aplink?

Vaidinantieji:

Išeina iš suolų, laikydami rankas priešais save ir vaikšto apgraibomis. Stebintys vaikai svarsto: kodėl taip tamsu? Ar vaidinantieji akli?

Vaidinimo vedantysis:

Žiūrėkite, ten kažkas ateina su degančia žvake ir sustoja prie altoriaus.

Vaidinantieji:

Vienas vaidinantis per pirmą sceną nueina prie altoriaus, paima degančią žvakę ir atsistoja kaip aprašyta.

Vaidinimo vedantysis:

Dabar stebėkite, ką darys vaidinantieji...

Vaidinantieji:

Pasidalina į dvi grupes. Pirmoji grupė mato šviesą, kita toliau vaikšto apgraibomis. Pirmosios grupės vaikai grūdasi vienas prie kito. Jie rodo į šviesą, stebisi, džiaugiasi. Tada jie susikabina rankomis ir kartu eina šviesos link. Sustoja vienoje eilėje priešais vaiką su žvake.

Paaiškinimas:

Kas atneša šviesą? Parodo kelią? Atneša viltį? Pažadina džiaugsmą? Kaip vaikai surado šviesą?

Vaidinimo vedantysis:

Pažvelkime į kitą grupę ir kuo ji tapo. Ką jūs galite matyti?

Vaidinantieji:

Tuo tarpu, kai pirmoji grupė eina prie žvakės, antroji grupė padaro ratą. Vaidinantieji laiko rankas ant akių.

Paaiškinimas:

Kokius žmones vaizduoja antroji grupė? Žmones, kurie nebeturi vilties ir nebesitiki pagalbos.

Vaidinantieji:

Pirmosios grupės vaikai vėl pasileidžia. Plačiu šviesos nešėjo mostu jie nusiunčiami pas antrąją grupę.

Kiekvienas pirmos grupės vaikas atsistoja už antros grupės vaiko. Jis papurto jį ir padeda ranką ant jo pečių (arba nuima rankas nuo akių). Antrosios grupės vaikai reaguoja nepatikliai, nustemba, bet galiausiai apsidžiaugia. Tada visi vaikai susikimba už rankų, nueina prie žvakės nešėjo ir suformuoja ratą aplink jį.

Paaiškinimas:

Ratas – Žemės simbolis. Jie laikosi už rankų – simbolis krikščionių, kurie visada padeda. Žvakės nešėjas ir vaidinantieji – Jėzus, jo Evangelija ir visi, kurie šią Evangeliją girdi ir eina į pasaulį jos skleisti.

Prievarta turi daug veidų (vaidinimas)

Keturi jaunuoliai pasigamina paprastas kaukes vaidinimui mišių pradžioje.

Keturi jaunuoliai (jei įmanoma – dvi merginos ir du vaikinai) įžengia su skirtingomis kaukėmis, eina lėtai viduriniu praėjimu ir sustoja prie altoriaus.

Jie vienas po kito rimtai ir aiškiai taria šiuos iš eilės einančius sakinius. Reikia atkreipti dėmesį į tai, kad sakiniai, kurie labiau tinka merginoms, būtų tariami merginų.

Prievarta yra....

... kai kažkam suduodama.

... kai negali sakyti to, ką galvoji.

... kai privalai valgyti tai, ko nemėgsti.

.... kai nieko negauni valgyti.

Kai sudeginamos knygos...

Kai kalba ginklai...

Kai tu kaip mergina vėlai bijai išeiti į gatvę...

Kai tu „tik dėl linksmumo“ kažką išgąsdini...

.... taip pat prievarta

Tada tie keturi jaunuoliai eina lėtai viduriniu praėjimu atgal, o visi tuo metu gieda Taize Kyrie giesnę.

Po trumpos tylos vėl sugrįžta jaunuoliai – jau be kaukių, sustoja ir taria šiuos sakinius:

Mūsų kasdienybėje mažiau prievartos...

...jeigu myli pats save.

... jeigu turi gerų draugų.

... jeigu bendruomenėje niekas neatstumiamas.

... jei stori tiesiog gali būti storais.

... jei aš turiu teisę dirbti.

... jei aš neprivalau bet kokia kaina dirbti.

... jeigu mokykla toleruoja ne tik su pasiekimus.

.... jeigu tu dažniau išsakai savo nuomonę.

Jeigu į kiekvieną provokaciją nebūtų atsakoma smūgiu...

Jei daugiau žmonių turėtų drąsos prieštarauti...

... prievarta neturėtų jokių galimybių.

Dabar jaunuoliai susikimba už rankų.

Prievartos bus mažiau...

...jei tu pats būsi tvirtesnis.

...jei įgyvendinsi kažką, ko trokšti.

... jeigu ne visada bėgsi paskui daugumą.

... jeigu aukosi savo jėgas, kad būtų mažiau prievartos.

.... jeigu bus daugiau išklausoma ir mažiau reikalaujama.

... jeigu bus daugiau matoma ir mažiau teisiama.

Visi keturi:

Prievarta yra silpnumo išraiška.

Tvirtai kovoti prieš prievartą – stiprybė.

Trumpa tyla, kurios metu jaunuoliai grįžta į savo vietas.

Žvakių šventė išsiuntimui

Iš atskirų dalių gali būti atrinkti svarbiausi elementai. Kai kas gali būti sutrumpinta arba išplėsta. Giesmės gali būti papildomos savais intarpais, jų tema - šviesa.

1 dalis (tamsoje)

Bažnyčia tamsi, jokių matomų šviesos šaltinių, visos žvakės užgesintos, tyla.

Pasisakymas:

Tamsa slepia įtampą, pavojų, baimę, nesaugumą, neteisybę, mirtį.

Tyli, labai lėtai garsinama muzika (vargonai ir/arba modernus ar klasikinis choralas, elektroniniai instrumentai, mušamieji ir ritmo instrumentai); gali būti transliuojama iš kasetės arba choro atliekama.

Stipresni elementai (instrumentiniai arba vokaliniai), balsai iš įvairių bažnyčios vietų – su grasinimo žinutėmis, nelaimių pranešimais, žiniomis apie katastrofas, neigiamos antraštės – kaip pusiau dainuojamos eilutės, pantomima/šokis. (Turi jaustis grėsminga nuotaika.)

2 dalis. Pasveikinimas

Vienas vaikas su fakelu (žibintu ar pan., bet ne žvake) lėtai, tarsi delsdamas įeina į bažnyčią. Tyli, tamsi fono muzika, niūrūs tonai.

Pasisakymas:

Šviesa išstumia tamsą.

Vaikas eina prie kitų bažnyčioje išsibarsčiusių vaikų su fakelais. Prieš kiekvieną vaiką/jaunuolį jis lieka stovėti tol, kol garsiai perskaitomas vienas iš pasisakymų.

... skaitoma, kol vaikas eina pas kiekvieną:

„Tada, jei kas mes žvilgsnį žemėn, – ten tik klaikas, tamsa, o šviesa – debesų aptemdyta“. (**Iz 5, 30**)

„Tauta, gyvenusi tamsoje, išvydo didžią šviesą, gyvenusiems nevilties šalyje užtekėjo šviesybė“. (**Iz 9, 1**)

„Ilgiuosi tavęs naktimis, net rytą mano dvasia dėl tavęs budi, nes kai tavo teismai žemėje vyksta, pasaulio gyventojai teisumą pažįsta.“ (**Iz 26, 9**)

„Aš, VIEŠPATS, pašaukiau tave teismo pergalei, paėmiau tave už rankos. Aš sukūriau tave ir padariau tave Tautos sandora, Tautų šviesa.“ (**Iz 42, 6**)

„Aš vesiu keliaujančius akluosius, – keliais nežinomais juos vesiu. Tamsą jiems šviesa paversiu, vingiuotus kelius ištiesinsiu. Visa tai darau dėl jų, – aš jų neapleisiu“. (**Iz 42, 16**)

„O, Jokūbo namai! Ateikite, gyvenkime VIEŠPATIES šviesoje“. (**Iz 2, 5**)

Tuomet jau likusieji fakelai uždegami vieni nuo kitų. Visi dalyviai eina per bažnyčią link altoriaus. Gali būti uždegamos ir kitų atsineštos žvakutės.

„Dieną vedė juos debesiu, o per visą naktį ugnies šviesa“. (**Ps 78,14**)

Pamažu nuslūgsta grėsminga nuotaika dalinant šviesą. Ją išstumia ir harmoningi tonai.

Giesmė:

Kyrie
(bažnyčia apšviečiama kiek įmanoma silpniau)

3 dalis
Pasisakymas: teisingumas kuria šviesą ir taiką

Skaitinys iš Šv. Rašto, pavyzdžiui, Iz 58, 3–1 (Pasninkas kaip praktikuojamas teisingumas veda į šviesą)

Aiškinimas, interpretavimas

Giesmė

Visuotinis skaitinys, pvz.: Iz 42, 5-7
Iz 9,1-6
Ps 107, 1-16

Prašymas

Giesmė: Dona nobis pacem

Kvietimas tylai (užgesinamos visos elektrinės žvakės ir lempos)

Impulsas: prieš taikos pasveikinimą, ramybės linkėjimą (tariančiuosius šiuos žodžius išsirinkti iš eilės einančių)

Taika...
Daug nesantarvės ir įtampos manyje...
Tai, kas mane neramina...
Tai, kas mane patį daro netaikų
Kas gali man suteikti taiką?
Kokią taiką noriu toliau perduoti?
Kokios taikos aš noriu prašyti?
Kokį kitą žingsnį noriu žengti taikos link?

Minutė tylos

Kvietimas taikos sveikinimui (ramybės linkėjimui)
Taikos sveikinimas (ramybės linkėjimas)

Visuotinis Tėve mūsų

Giesmė
Galimas įvadas: „Kelkis, nušviski! Tavoji šviesa atėjo, VIEŠPATIES šlovė virš tavęs sušvito.
Nors žemę štai sutemos gaubia ir tautas tamsybės dengia, bet virš tavęs VIEŠPATS šviečia, virš

tavęs jo šlovė apsireiškia. Tautos ateis prie tavosios šviesos ir karaliai – prie tavojo tekančio spindesio“. (**Iz 60, 1-3**)

Atsiverk ir tapk šviesa
(įmanoma ir kaip šokis)
Taika turi būti su jumis
Giedokite giesmę iš didžios taikos

4 dalis
Pabaiga

Pabaigos malda
Palaiminimas
Nuo altoriaus fakelų nešėjai lėtai eina išėjimo link

Giesmė:

arba instrumentinis skambėjimas
išėjimas

sudaryta Rainer Behr ir Irene Schneider

Meditacija taikos šviesos dalinimui

Yra maža šviesa, nežymi ir nepatraukianti dėmesio.
Pakanka vėjo dvelksmo, ir jos nebebus.
Galiu ją užpūsti, suspausti, užminti koja,
nepažinti, papurtyti galvą:
sentimentalu...

Bet galiu ir atsistoti toje šviesoje,
save jai paskirti ir per šv. Kalėdas giedoti:
„Savo skaisčiu švytėjimu jis įveikia tamsą...“
Argi ne taip ir yra?
1989 m. maldininkai Vokietijoje
savo maldomis, veiksmais ir žvakėmis
pradėjo taiką revoliuciją, dėl kurios galiausiai griuvo siena
ir galingieji buvo išstumti iš užimamų postų.
Negaliu pamiršti trimituotojo, kuris ant Berlyno sienos
pritarė chorui: „Dabar dėkokite visi Dievui...“
Šviesa yra beginklė, bet nėra neveiksminga.
Jėzus, jo šviesa, eina per laiką. Ji dega ir dabar.
Neleiskime sau nurimti, ji gali užgesti.
Mes esame mirtingi žmonės,

bet Betliejaus šviesa – ne.
Ji lieka ir nori mums nušviesti kelią namo.

Kur liko šios Žemės galingieji – nuo Erodo iki Hitlerio?
Jie atnešė tik kraują ir ašaras, jokios šviesos, tik tamsą ir išgastį.
Liko tik pelenai ir griuvėsiai.
Silpna Betliejaus šviesa pergyveno visa tai.
Jeigu nebūtų tos šviesos, jeigu nebūtų Šv. Kalėdų?
Ko mums trūktų?
Pagalvokite apie tai.
Pasaulis, šviesiai apšviestas, bet be šviesos ir šilumos.
Negailingas pasaulis, kuriame viskas apskaičiuojama.
Ar neatrodo, jog mes jau netoli to, kad prarastume meilės šventę?

Bet mes švenčiame Šv. Kalėdas. Mūsų pastangos labai svarbios.
Daug žmonių ateis ir aš džiaugiuosi už kiekvieną jų.
Tik ką aš turėčiau sakyti, kai vitrinos ir dekoracijos,
reklaminės žinutės ir katalogai taip įtikinamai pamokslauja?
Kai klastotės tokios garsios, o originalas toks tylus?
Kartais galvoju apie atsisakymą
Ir, kad mums reiktų kažko, ką Bažnyčia anksčiau vadindavo asketizmu,
tam kad išsilaisvintume iš triukšmo ir gausumo,
tam kad už įpakavimo pastebėtume paprastumą, tylą,
ir šviesą, Jėzų, Žmogaus Sūnų, Jėzų, pasaulio šviesą.
Dievas jį atnešė į mūsų tamsą. Jis šalia, savo šviesoje.
Ir ji išsiplės,
jei mes savo tuščius „akumulatorius“ vėl pripildysime,
savo vidines, dvasiškas baterijas,
ir tą šviesą toliau perduosime.
Namie. Šeimoje. Mokykloje.
Darbo vietoje. Savo bažnyčiose ir bendruomenėse.
Tai šviesa man ir kitiems. Neškime ją sergantiems.
Nusivylusiems ir pavargusiems. Visur, kur tamsu.
Leiskime tai šviesai užsižiebtį ir tapti ženklu
prieš prievartą ir kvailą kitataučių nekentimą mūsų šalyje.
Mums reikia šios šviesos.
Jėzaus, kaip žmogaus gimusio Dievo,
vaiko prakartėlėje ir suaugusiojo ant kryžiaus.
Ateik, Jėzau, pasaulio šviesa, ateik ir nušviesk mūsų tamsą.

Dėkojimo malda

į Betliejaus šviesą

Kunigas: Viešpats su jumis.

Visi: Ir su tavimi.

Kunigas: Aukštyn širdis.

Visi: Keliame į Viešpatį.

Kunigas: Dėkokime Viešpačiui Dievui.

Visi: Verta ir teisinga.

Kunigas: Mes dėkojame tau, ištikimas ir gailestingas Tėve,
už Jėzų, tavo Sūnų, mūsų Viešpatį ir brolių,
kuris pats sakė: „Aš esu pasaulio šviesa!“

Visi: Jis norėjo įnešti Tavo šviesą į mūsų laiką.

Todėl jo meilė - ir vargšams, ir ligoniams,
atstumtiesiems ir tiems, kurie nieko nebežinojo.

Kunigas: Jis nepraėjo pro nė viena. Visiems jis atnešė artyn Tavąją meilę.
Jo gyvenimas ir jo žinia mums rodo, kad Tu esi Dievas,
kuris mums, žmonėms, visada yra šalia. Kaip maža šviesa tamsoje
užsižiebia ir viską nušviečia.

Visi: Todėl garbiname Tave ir šloviname Tave,
mes šloviname Tavo meilę ir ištikimybę,
ir skelbiame su visais angelais ir šventaisiais,
ir Tavo visa kūrinija
Tavo gerumą.

Giesmė: Šventas

Kunigas: Taip, mes šloviname tave, šventasis Tėve.

Nes Tu visada nori būti su mumis kelyje,
mums kaip šviesa kelią nušviesti.

Tu esi visai šalia mūsų,
kai susirenkame prie valgio,
kurį mums Jėzus paliko.

Visi: Mes taip pat turime duonos ir vyno:
kaip ženklą to, kad Tu mums dovanoji gyvenimą.

Kunigas: Šiomis aukomis atsinešame tai,
kas mums turi reikšmės:

kas mus džiugina ir tai, kas mums sunku.

Mes tikime, kad Tu kreipsiesi į mus kaip tada į savo mokinius
ir mus bei mūsų gyvenimus pakeisi.

Visi: Kaip jie tada, taip mes dabar
valgome vieną duoną
ir geriame iš vienos taurės,
kaip bendruomenės ženklo.

Kunigas: Ženklas mūsų bendruomenės tarpusavyje ir
sąjungos su Tavimi, gerasis Dieve.
Todėl prašome tavęs:

Kunigas + visi: Atsiųsk savo Dvasią,

per šias aukas iš duonos ir vyno,
kad Jėzus Kristus pats savo kūnu ir krauju
būtų tarp mūsų.

Kunigas: Tą naktį, kurią turėjo būti išduotas...
...tai darykite mano atminimui...

Kunigas: Tikėjimo paslaptis:

Visi: Mes skelbiame, Viešpatie, Tavo mirtį ir
išpažįstame Tavo prisikėlimą,
laukdami Tavęs ateinant.

Kunigas: Viešpatie, mes atėjome čia
Tavo pašaukti, Tavo Evangelijos.
Kaip Betliejaus šviesoje – ir daug arčiau –
Tu mums dovanoji buvimą
duonos ir vyno pavidalu.

Visi: Todėl pripažįstame savo tikėjimą Jėzumi Kristumi,
kuris toliau veikia per Šventąją Dvasią,
kurią Jis mums atsiuntė.

Jame Tu visada esi šalia mūsų
ir suteiki naujų jėgų kelyje.

Kunigas: Tavo meilėje mes galime išdrįsti
nuspręsti eiti kitais keliais.

Tavęs sekimu mūsų gyvenimas gali būti laimingas
ir būti viltimi

taip pat ir žmonėms aplink mus.

Visi: Taip prisimename krikščionis visame pasaulyje:

leisk mums suprasti laiko ženklus

ir ištikimybėje Tau ir Tavo žiniai augti.

Padaryk mus atvirus žmonėms aplink mus,

kad jų vargus ir pasiilgimą,

jų baimes ir viltį pamatytume ir pasidalintume,

ir kartu eitume į Tavo taikos karalystę.

Kunigas: Nuramink mus, Dieve – suteik mums vilties!

Leisk būti matomu savo bažnyčiose,

kad tu nesi mirusiųjų Dievas, o tas,

kuris gyvenimą dovanoja ir gyvenimą kuria.

Nenuvilk mūsų pasitikėjimo,

nes mes į Tave dedame viltis.

Visi: Per Kristų, su juo ir jame

mes esame tavo žmonės,

Tu esi mūsų Tėvas,

mūsų viltis, mūsų gyvenimas –

dabar ir per amžius. Amen.

Ko mums reikia taikai

Šūkliai užrašomi ant plakatų ir skaitant atitinkamus tekstus išnešami į priekį.

Kalbėtojas 1: Tolerancija

Žmonėms, kurie iš tikrųjų nori kartu gražiai gyventi, reikia abipusės tolerancijos. Būti tolerantiškam – vadinasi, kartu gyvenantį žmogų priimti tokį, koks jis yra. Tolerancija atsiranda ten, kur kiekvienas gali išsakyti savo nuomonę ir yra priimamas rimtai, net jei jis yra žymiai vyresnis ar jaunesnis, neįprastai atrodo ar yra kitų pažiūrų.

Kalbėtojas 2:

Kad galėtume vieni su kitais gyventi taikoje, mums reikia abipusės tolerancijos.

Kalbėtojas 3: Pagarba

Kiekvienas žmogus turi teisę būti gerbiamas ir įvertintas. Ši pagarba kiekvienam turi būti ne tik už ypatingus pasiekimus ar didelius darbus.

Kalbėtojas 2:

Kad galėtume gyventi taikoje vienas su kitu, reikalinga pagarba vienas kitam.

Kalbėtojas 4: Dėmesys, atsižvelgimas

Kas nori būti dėmesingas, turi atkreipti dėmesį į tai, kad savo elgesiu nesukeltų žalos ar pykčio kitiems. Atsižvelgimas į kito nuomonę sukuria pasiruošimą priimti kompromisus, o ne bet kokia kaina laikytis savo nuomonės.

Kalbėtojas 2:

Kad galėtume gyventi taikoje vienas su kitu, reikalingas abipusis dėmesys.

Kalbėtojas 5: Pasirengimas bendrauti

Žmonės negali gyventi nesikalbėdami. Ar mes apie mažareikšmius dalykus plepame, tiesiog smagiai bendraujame ar kartą atveriamo sielą: mes nuolat esame pokalbyje vienas su kitu ir pasakojame svarbius dalykus iš kasdienio savo gyvenimo. Tam, kuris nori kažką papasakoti, reikia to, kuris išklausytų. Pasirengimas išklausti yra toks pat svarbus kaip ir pasirengimas kalbėti.

Kalbėtojas 2:

Kad galėtume gyventi taikoje vienas su kitu, reikalingas abipusis pasiruošimas bendrauti.

Kalbėtojas 6: Pasitikėjimas

Yra žmonių, kurie mano: pasitikėjimas yra gerai, bet kontrolė yra geriau. Gyvenant kartu su kitais pasitikėjimas yra svarbiau, nei kontrolė. Tam, kuriuo pasitikiu, galiu patikėti ir asmeninius dalykus, neįsijaudindamas baimės, kad galiu būti įskaudintas.

Kalbėtojas 2:

Kad galėtume gyventi taikoje vienas su kitu, reikalingas pasitikėjimas vienas kitu.

DPSG-Bezirk Untermain

Šviesos mintys

Žvakės šviesa

Žvakės šviesa -
ji nušviečia tamsybes,
pasiima baimę.
Ji skelbia naują rytą,
ji parodo man tavo veidą
liepsnos šilumoje.

Ji spindi tai ir man,
sujungdama mus.
Ji blykčioja kvėpavimo dvelksme -
švelniai, švytėdama,
krypdama aukštyn,
bet laikina ir pažeidžiama -
kaip tu, mano Siela:
jausmuose, mintyse, viltyse
svajonėse ir troškimuose.

Ji sklinda,
nurodo kelią,
apibrėžia žvilgsnį,
suteikia saugumo,
padaro drąsų.

Kristus kalba:
Aš esu pasaulio šviesa.

Šviesos žvilgsniai

Šiandien uždegu žvakę,
nes noriu į savo gyvenimą įnešti šviesos.
Šviesos, kad būtų šviesu:
prieš visas tamsybes. Šviesos akimirkos savo gyvenimui.

Tikiu, kad mano gyvenimas nėra šiaip sau.
Tu, Dieve, suteiki mano veiksmams prasmę.
Ir niekas negali šios prasmės sugriauti;

ir niekas negali iš manęs atimti tikėjimo,
kad Tu
man duodi pakankamą pagrindą
gyventi - dar daugiau,
nei aš pats tai galiu suvokti.

Dar ne per vėlu

Jis vis dar yra -
nepaliaujamas tikėjimas
žmogaus gerumu.
Ji dar yra -
viltis, kad dykumoje augs gėlės.
Dar yra -
tas „norėčiau apkabinti visą pasaulį“ jausmas.
Dar yra ji -
vidinė laisvė,
kuri gali daugiau už mirtį.
Dar yra -
nematomas tinklas,
į kurį galima leisti sau nukristi.
Dar yra -
žmonių su tūkstančiais mažų juoko raukšlelių aplink akis.
Jų dar yra -
dailininkų, muzikų, filosofų,
pranašų, poetų ir svajotojų.

Dar ne per vėlu.
Taikos šviesa vis dar šviečia.

Meilės daina

Nepaaiškinamai ilgėtis,
kažko viltis,
kažką nujausti.

Ieškoti,
atsiverti,
rizikuoti.

Visai staiga -
blyksnis,
šauksmas.

Būti pagautam,
būti užžiebtam,
liepsnojant degti.

Paskutinė mąstymo šviesos akimirka -
kodėl būtent aš?
Ir kodėl kaip tik dabar?

Tiesiog būti -
įžiebtam, uždegtam,
pasimetusiam ir tobulam tuo pat metu.

Ir visiškai tyliai
suskamba
tavo giesmė -

manyje.

Andrea Schwarz

Ryto malda

Gerasis Dieve,
naktis pasibaigė ir atėjo diena.
Šviesa užėmė tamsos vietą.
Taip pat turi atsitikti ir manyje.
Tavo šviesa turi manyje nušvisti.
Kiekviena mintis ir kiekvienas veiksmas
turi būti Tavo meilėje ir gerume.
Tu išlaisvini mus iš tamsos
ir parodai mums taikos takus gyvenime.
Leisk mums pakeliui likti kartu – vienam su kitu ir su Tavimi.
Ir pripildyk mus savo palaimos.

Guido Hügen OSB

Norėčiau išmokti

Norėčiau išmokti, kaip žvakei pavyksta,
maža liepsnele įveikti
bedugnę kambario tamsą.

Kaip juokas - vieninteliu tonu
Nugali metro storumo tylėjimo sieną;

kaip vėjas sugeba -
mažiausiu dvelksmu
pakelti lapą.

Kaip ugnis -
vienintele žaižaruojančia kibirkštim
uždegti parako statinę.

Kaip stiklui pavyksta -
spalvota šuke
užburti pasaulį.

Norėčiau išmokti,
kokie veiksmingi ir vertingi
yra kai kurie nepastebėti ir nežymūs dalykai
mano gyvenime.
Ir labai norėčiau tapti jūsų mokiniu.

Taikos šviesos malda

Dieve,
Tu esi šviesos ir taikos Dievas.
Tu esi meilės ir vilties Dievas.
Mūsų pasaulyje, kuris dažnai toks tamsus, toks netaikus ir šaltas,
toks be meilės ir nusivylęs -
ateiname pas tave su šia maža šviesa.
Taip, kaip ji dega šiame tamsiame laike,
uždek ir mūsų širdis,
kad taptų šilta ir šviesu mumyse ir per mus.

Paversk mus šios šviesos
Ir Tavo taikos pasiuntiniais.
Leisk mums stoti už teisybę ir solidarumą,
kad prievartos aukos ir smurtauojantys rastų kitus kelius,
kad kitus kelius rastų priešiškos tautos ir religijos,
kad praradę viltį ir pavargę gyventi rastų kitus kelius,
kad visi rastume naujus kelius.
Tavo kelius rastume,
Šviesos ir taikos Dieve!

Guido Hügen OSB

Taikos nešėjas

Viešpatie,
pavirstu į Tavo taikos nešėją -
kad niekada nebeprivalečiau slėpti savo veido.
Kad savo rankomis ir kojomis, visa savo esybe tapčiau laisvesnis,
išlaikyčiau kitų žmonių pagarbą.
Viešpatie,
aš tampu Tavo taikos nešėju,
kad galėčiau žmones virš tiltų ir po tiltais sutaisyti,
kad galėčiau būti susitaikymo ženklu,
veiksmingu ženklu.
Ir taip juoda nebeturėtų būti juoda,
o balta – nebe balta,
vargšas – nebe vargšas,
turingas nebeturėtų likti turingas.

Viešpatie,
paversk mus, kurie Tavimi pasitikime,
savo taikos nešėjais -
kad šiame pasaulyje meilė pakeistų viską,
kas širdžių šaltyje yra sustingę.

Leisk mums atnešti šviesą

Gerasis Dieve,
Leisk mums nešti šviesą ten, kur yra tamsu.
Leisk mums nešti šviesą, kur kažkas pasiklydo.
Leisk mums nešti šviesą ten, kur mirtis pranoksta meilę.
Leisk mums nešti šviesą, kur kelias užtvertas.
Leisk mums nešti šviesą, kur kryptis nebėra teisinga.
Leisk mums nešti šviesą ten, kur vilties šviesa užgesusi.

Dieve, Tu esi šviesos Tėvas.
Visiems kūriniams reikia Tavo gyvenimą suteikiančios šviesos,
kad jie galėtų gyventi ir atsiskleisti.
Saulės šviesa sušildo žmogų,
kad jis gerai jaustųsi ir nesusaltų.
Kristus yra pasaulio šviesa;
mums reikia šios šviesos gyvenimui.
Dieve, duok mums šios šviesos,
leisk jai šviesti mumyse,
leisk pagauti kibirkštį
ir užsižiebtį.

Dieve, mes prašome šiandien už mus, skautus,
prašome už mūsų miestą (kaimą),

prašome už mūsų vyskupiją:
leisk Kristui būti mums orientyru,
kad rastume kelią į pilnavertį gyvenimą.
Leisk mums šia šviesa spindėti
kelyje į amžinai laimingą gyvenimą pas tave. Amen.

Kaltės pripažinimas

Viešpatie, mano Dieve:
turiu šviesti,
o esu toks tamsus;
turiu paguosti,
o esu toks liūdnas;
turėčiau padrašinti,
o pats esu neryžtingas;
turiu kamuotis,
o esu taip išalkęs meilės;
turiu teikti šilumą,
o esu toks šaltas;
turėčiau dovanoti viltį,
bet pats taip abejoju;
turiu parodyti kelius,
o esu toks pasiklydęs;
turėčiau būti darnus,
o esu audringa jūra;
turėčiau būti ausis,
o esu tik burna;
turėčiau būti šaltinis,
o esu dykuma;
turiu būti žvakė,
o esu tik vaškas;
turiu būti gailestingas,
o esu toks neteisingas;
turėčiau būti arti,
o esu taip toli;
turiu pakelti,
o guliu ant žemės;
turėčiau būti gatvė,
o esu tik akligatvis;
aš turiu būti spalva,
o esu pilkas pilkumoje.

Viešpatie, mano Dieve,
atleisk už mano tamsumą.
Būk mano šviesa

ir mano vaško dagtis.

Taikos malda

Viešpatie, priversk mus savo ginklus padėti į šalį:
aštrius žodžius, piktus žvilgsnius, žeidžiančias kalbas,
nuodingus užsipuolimus, kankinantį pasipūtimą,
varginantį gyrimąsi jėga, žadą atimantį įžūlumą,
kandžias patyčias ir viską,
kuo mes laimime kasdienius mažus karus.
Viešpatie, suteik savo taikos mūsų kalbai, mūsų žvilgsniams,
mūsų rankoms ir kojoms, mūsų protui,
mūsų fantazijai ir širdžiai.

Ruth Rau

Kasdienė malda

Noriu gyventi tiesoje.
Nenoriu linkti į bet kokią neteisybę.
Noriu būti laisvas nuo baimės.
Nenoriu naudoti prievartos.
Noriu būti gera valia kiekvienam.

Mahatma Gandhi

Įžiebtį šviesą

1. Noriu įžiebtį šviesą už augalus ir medžius, kurie mus maitina ir kurių grožiu džiaugiasi mūsų širdys. Noriu įžiebtį šviesą už visas rūšis, kurios šiandien išmiršta.
2. Noriu įžiebtį liepsną už visus gyvūnus – oro ir jūrų, miškų ir laukų, - kurie kartu su augalais kuria mūsų gyvenamąją aplinką. Uždegu šviesą už kiekvieną būtybę, kuri kenčia dėl mūsų, žmonių, griaušančių veiksmų.
3. Noriu įžiebtį liepsnelę už tą dalį žmonijos, kuri iš pasaulio turtingumo gauna naudos. Uždegu šią švieselę taip pat už visus tuos, kurie kenčia nuo skurdo ir nepritekliaus.
4. Noriu uždegti liepsnelę už visus tuos, kurie prievarta ir jėga kelia grėsmę ir žemina. Taip pat už vaikus, moteris ir vyrus, kurie tą prievartą kenčia.
5. Noriu uždegti šviesą už visus tuos, kurie save supranta kaip taikos įrankį. Ir už tuos, kurie tiki, jog teisybę ir taiką galima užtikrinti ginklais.
6. Noriu įžiebtį liepsną už visus tuos, kurie gali ramiai gyventi taikoje ir už tuos, kurie pasmerkti karo pavojams. Dabar galvojame apie visus, kuriems grasinama, kurie buvo ir bus išvaryti, nužudyti.

7. Noriu įžiebtį liepsnelę už atsakingus politikus ir valstybių galinguosius, kurie tvarko žmonijos likimą.
8. Noriu įžiebtį liepsnelę už atsakinguosius pasaulio ekonomikoje, nuo kurių priklauso, kaip teisingai dalijami Žemės turtai.
9. Noriu įžiebtį liepsnelę už šio pasaulio jaunimą, nuo kurio budrumo ir atvirumo, sąmoningumo priklauso ateities viltis.
10. Noriu įžiebtį liepsnelę už visus tuos, kurie savo tėvynėje niekada nepasigedo saugumo. Ir už tuos, kurie dėl kokios nors priežasties yra pabėgėliai ir jaučiasi netekę tėvynės.
11. Noriu įžiebtį liepsnelę už visas dvasines būtybes, kurios mūsų pastangomis bando sukurti gyvenimo vertą pasaulį, bet taip pat ir už tas, kurios dar nerado išsigelbėjimo.
12. Noriu įžiebtį liepsnelę už išmintinguosius ir visų religijų vadovus, kad jie visa esybe siektų taikos ir teisingumo pasaulyje.
13. Noriu įžiebtį liepsnelę už visus žmones, kurie padeda keisti rasistines struktūras.
14. Noriu įžiebtį liepsnelę už visus žmones, kurie stengiasi dėl lyčių lygybės ir saugo moterų bei vyrų orumą.

Viešpatie, padaryk mane Tavo taikos įrankiu

Viešpatie, padaryk mane savo taikos įrankiu,
kad mylėčiau ten, kur nekenčiama;
kad atleisčiau, kur užgaunama;
kad sutaikyčiau, kur vyksta ginčas;
kad pasakyčiau teisybę, kur viešpatauja pasiklydimas;
kad atneščiau tikėjimą ten, kur gresia abejonė;
kad pažadinčiau viltį, kur kankina nusivylimas;
kad įžiebčiau šviesą, kur valdo tamsa;
kad atneščiau džiaugsmą ten, kur gyvena rūpestis.
Viešpatie, leisk man trokšti -
ne būti paguostu, bet guosti;
ne būti suprastu, o suprasti;
ne būti mylimu, bet mylėti.
Nes kuris duoda, tas gauna;
kuris pats save pamirštas, tas atranda;
kuris atleidžia, tam bus atleista;
ir kuris miršta, tas prisikelia amžinajam gyvenimui.

Pranciškus Asyžietis

Psalmė

Tautos kelia savo ginklus.*
Jos kariauja, kad vienos kitas sunaikintų;
kelia vis didesnę sunaikinimo potencialą,*
tokį, kad x-kartų Žemei užtektų.
Ši Žemė tapo miltelių statine,*

bijau, kad vieną kartą bus didelis sprogimas.
Žmonės remiasi žiniomis apie priešus*
ir nebegali daugiau atvirai susitikti.
„Kaip tu man, taip aš tau“, skamba šūkis,*
niekas nepasiruošęs žengti pirmojo žingsnio.
Kiekvienas gąsdina kitus ir apsiginkluoja iki pat dantų,*
o milijonai kasmet miršta iš alkio.
Kam to reikia, negaliu suprasti - *
kad žmonės vieni nuo kitų saugotųsi bombomis,
kai kitiems trūksta duonos išgyventi?
Tavo kūriniai, Viešpatie, guli dejonėse,*
nes žmogus juos vis labiau apiplėšia.
Pasaulis tapo karo veiksmo vieta tiems,
kurie nori numalšinti nuosavybės troškimą; *
tapo žaliavų laikymo vieta, iš kurios jie pasiima tai,
ko nori.
Bet kaip viskas atrodys, kai viskas bus išnaudota,*
kas mums liks, kai vanduo, miškas ir žemė nebeturės gyvybės?
Ką kada nors sakys mūsų palikuonys,*
kai jie pajus, ką mes jiems palikome?
Galbūt jie mus prakeiks,*
nusiųs į pragarą už visus mūsų darbus.
Todėl stoviu čia ir prašau taikos, Viešpatie,*
taikos tarp žmonių bei gamtoje.
Aš patiriu daug dalykų, kurie mane padaro neryžtingu,*
bet taip pat galiu pastebėti daug vilties ženklų horizonte.
Matau žmones, kurie susiburia,*
kad kartu melstų taikos.
Matau žmones – visų tautų ir valstybių, religijų ir konfesijų,*
kuriems taika tapo siekimu.
Matau grupes ir iniciatyvius žmones,*
kurie keičia savo gyvenimo būdą.
Matau žmones, kurie bando kitaip išspręsti konfliktus,*
nei jėga ir grasinimu.
Tai man suteikia drąsos, Viešpatie, ir suteikia galimybę*
burtis su šiais žmonėmis
kelyje į taikų buvimą kartu.
Nes savo širdies kamputyje aš tikiu,
kad ši Žemė į Tavąją taikos karalystę įsilies.
Tu, Viešpatie, galiausiai iškovosi pripažinimą,*
bet ne naikinimo ir griovimo jėgos.
Tu iki galo atversi žmonių širdis*
ir pripildysi jas meilės ir taikos dvasia.
Aš tuo tikiu ir tai man suteikia jėgų*
dirbti dėl geresnio pasaulio.
Nes aš žinau, kad Tu stovi gyvenimo pusėje, *

o ne mirties ir naikinimo.
Būk pagarbintas per Tėvą ir Sūnų*
ir Šventąją Dvasią.
Kaip buvo pradžioje, taip ir dabar ir visais laikais*
ir per amžius. Amen.

Tėve mūsų

Tėve mūsų, kuris esi danguje:

Bet tu esi ne tik mūsų Tėvas.
Tu taip pat Aleksandro, Maksimo,
Juzefo ir Franceskos,
Ivano Tėvas.
Tu esi visų žmonių Tėvas.
Atstumtųjų ir išsišokėlių,
stipriųjų ir sergančiųjų *Aids*,
sandomų darbininkų ir išmaldų prašytojų landynėse.

Teesie šventas tavo vardas:

Tu turi daug vardų, visi man šventi -
teisingasis teisėjas,
mylintis Tėvas,
atleidžiantis Dievas.
Aš ČIA dėl Tavęs.

Teateinie tavo karalystė:

taikos karalystė, meilės, neprisilėgtos laimės,
pasiruošimo padėti ir atidumo karalystė;
vilties ir ateities lūkesčių karalystė,
karalystė be tuščių žodžių.

Teesie Tavo valia, kaip Danguje, taip ir Žemėje:

prieš ligas,
prieš stygių,
prieš skurdą,
prieš vienišumą,
prieš bedarbystę,
prieš nepasitenkinimą,
prieš mirtį.

Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien:

bendradarbiavimo duonos,
draugystės duonos,
meilės duonos,
atleidimo duonos,
artumo duonos,
šventės duonos,
duonos, kuri padarytų mus sočius.

Ir atleisk mums mūsų kaltes:

nepasitikėjimą vienas kitu,
paviršutiniškumą,
nekalbumą,
dejavimą ir skundimąsi,
negalvojimą apie ateitį.

Kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams:

kurie mums leidžia pajusti pasipūtimą,
kurie mums leidžia pajusti savo pranašumą
kurie leidžia pajusti jų nutolimą,
kurie mums bruka savo kategorišką tikėjimą,
kurie mus palieka nuošaly,
kurie išnaudoja mūsų gamtą ir užteršia orą.

Ir neleisk mūsų gundyti:

patogumu,
blogais pranešimais,
šykštumu,
savimeile,
išdidumu,
pavydu,
didelėmis šnekomis,
neištikimybe.

Bet gelbėk mus nuo pikto:

netikėjimo,
nevilties,
nemeilės,
nenoro tarnauti,
aklumo.

Nes Tavo yra karalystė, valdžia ir galybė ir garbė per amžius:

Tu laikai gyvenimą savo rankoje,
Tu vargą sumažini,
Tu mums suteiki prasmės,
paverti visa į naują;
Tu leidi turėti dalį tavo meilės,
dovanoji mums tėvynę.

Amen:

taip, aš sutinku;
taip, aš prisidėsiu!

Taikos palinkėjimas

Aš linkiu tau akių,
kurios mažus kasdienius dalykus pastebi
ir į teisingą šviesą nukreipia.
Aš linkiu tau ausų, kurios pagautų virpesius
ir žemesnius tonus pokalbiuose su kitais.

Linkiu tau rankų, kurios ilgai nesvarstyti,
ar jos turi būti geros.
Linkiu tau tinkamu laiku tinkamų žodžių.
Linkiu tau mylinčios širdies,
kurios tu leistumeisi vedamas;
su kuria visur, kur būsi, atvertum taiką.
Linkiu džiaugsmo, meilės, laimės,
tikėjimo, ramybės, nuolankumo.
Linkiu tau gerumo –
savybių, kurios leis tau tapti tuo,
kas iš tikrųjų esi.
Kiekvieną dieną vis labiau,
nes augimui reikia taikos.
Linkiu tau pakankamo poilsio
ir miego,
darbo, kuris tau teiktų džiaugsmo,
žmonių, kurie tave mėgsta
ir kurie tave drąsina;
bet taip pat žmonių, kurie sustiprintų,
kurie paskatintų,
kurie galėtų būti pavyzdžiu,
kurie ir toliau padėtų,
kai esi liūdnas, pavargęs ir nusivylęs.
Viso to tau linkiu
šių mišių taikos pasveikinimu.

Richard Schatzhauer

Dieve,
vesk mus iš mirties į gyvenimą,
iš klaidų į teisybę.
Vesk mus iš abejingumo ir iš nevilties į viltį,
iš baimės į pasitikėjimą.
Vesk mus iš neapykantos į meilę,
iš nesutarimų į taiką.
Leisk taikai užpildyti mūsų širdis,
mūsų pasaulį, visą Visatą.
To prašome Tavo vardu.

Iš Škotijos

Šonuose:

Aš - pasaulio šviesa. **(Jn 8,12)**

Akis už akį - ir visas pasaulis taps aklas. **(Mahatma Gandhi)**

Taika verta daug daugiau nei lopinėlis Žemės. **(Muhamad Anwar Al Sadat)**

Esame atsakingi ne tik už tai, ką darome, bet ir už tai, ko nedarome. **(Laodzi)**

VIEŠPATIS yra mano šviesa ir išgelbėjimas. **(Ps 27)**

Ateities mąstymas turi padaryti karus neįmanomus. **(Albert Einstein)**

Būkite vieningi, taikiai gyvenkite, ir meilės bei ramybės Dievas bus su jumis! **(Kor 13, 11)**

Švelnumas yra stipresnis už kietumą, vanduo stipresnis už uolą, meilė stipresnė už prievartą. **(Hermann Hesse)**

Man aukščiau yra neteisingusia taika nei teisingausias karas. **(Marcus Tullius Cicero)**

Pasaulyje nebus taikos tol, kol žmogui bus svarbiau sava praeitis, negu bendra ateitis.

Pasibučiuos taika su teisybe. **(Ps 85, 11)**

Aš sukūriau tave ir padariau tave tautos sandora, tautų šviesa. **(Iz 42, 6)**

Suteik man šaltakraujiškumo ir ramybės priimti dalykus, kurių negaliu pakeisti. Suteik man drąsos pakeisti tuos dalykus, kuriuos galiu pakeisti; ir duok išminties vienus nuo kitų atskirti!

Suvienytų nacijų organizacijos malda

Mūsų Žemė yra tik mažas šviesulys didelėje Visatoje. Mums pavesta iš jos padaryti tokią planetą, kurios būtybės nebūtų kankinamos karų, nekamuojamos alkio ir baimės, nebūtų sudraskytos į beprasmius skirstymus pagal lytį, rasę, odos spalvą ar požiūrį į pasaulį.

Duok mums drąsos ir įžvalgumo jau šiandien pradėti šį darbą, kad mūsų vaikai ir vaikų vaikai kada nors didžiuotųsi, kad nešioja žmogaus vardą.

Šviesos mintys

Rankos aukštai ir uždegam žvakes,
Adventas, Adventas, Adventas.

Graži šviesa, nuostabios žvakės,
dar truputėlis cinamono kvapo...
Taip būtų.

Jei tik žvakės nebūtų tokios
kruvinos.

Nė vienas degtukas jų neuždegė.
Šviesa iškeliavo kažkur toli.
Iki čia, iki švento Michaelio Saarbrückene.
Skautai ją nunešė į Betliejų.
Ten, kur dabar viskas kitaip.

Jokios prakartėlės idilės.
Jokio mažo Jėzaus kūdikėlio.

Jokio asilo, jokio jaučio,
jokio svaiginančios aukso spalvos angelo.

Ginkluotos mašinos,
bombos prie diržų,
našlaičiai abiejose pusėse.

Prakartėlė sulūžus,
tvartelis smirdi dar labiau nei paprastai.

Užsimerkiam, mums neįdomu.
Viršuj blizgutis.

Rankos aukštai ir uždegam žvakes.
Vadinasi, greitai šv. Kalėdos.
Rex gentim,
tautų karaliau,
šaukia Bažnyčia šiandien,
dvi dienas prieš šventę.
Ar jie šaukia? Kur tu esi?

Ne, jie kelia ne tuos klausimus.
Ne dabar, žaidimo gadintojai!
Verčiau nusipirk veidrodį

Bet jie čia – paveikslai.
Mes bandėme atitrūkti,
bet jie mūsų nepaleido...

Tikrai?

Dievas atidavė pasaulį į mūsų rankas –
ir jis įkrito į mūsų rankas.

Skraido bombos,
pabėgėliai krenta savo keliuose,
tai kaip vanduo slysta mums per pirštus.

Šokiai priešais biržas, karo prekių parduotuves.
Nuo rugsėjo 11-tos su švaria sąžine.

Ar bijau? Taip, kartais bijau. Kartais tikrai.

Ką aš dar suprantu?
Neturiu atsakymų, nes kas gi gali čia pasikeisti?

Išskyrus mane patį?

„Ką aš galiu padaryti dėl taikos ir ramybės?“ paklausė Francas iš Sales. Ir ką sako šventasis:
„Neužtrenkite taip garsiai durų už savęs“.

Taip viskas prasideda.

Niekada nėra taikos visur.
Niekada nėra tik harmonijos.
Dievas tai žinojo ir žino.

O kas gi buvo kartą parašyta fakse iš Izraelio?
„Į šį pasaulį,
išprotėjusį kiemą
ateina Kristus be kvietimo“.

Tampa žmogumi.
Tarp nepastebimųjų ir reksmingųjų,
Pavyzdinių šeimų ir chaosą keliančių santykių,
šventųjų ir velnių,
asketų ir paleistuvių,
bankininkų ir šiukšliavežių,
nuoširdžiai laimingų, bet ir labai liūdnu,
tikinčiųjų ir abejojančiųjų.

Padėk mums, Dieve,
nes mūsų tikėjimas silpnas.
Padėk mums, Dieve,
nes mūsų fantazijos
nebeužtenka.

Mūsų rankos yra per kietai sugniaužtos,
mūsų širdys apsišarvavusios,
mūsų akys pernelyg užverktos.

Padėk mums būti tuo,
kuo norime būti.

Įsismelk iki pat kaulų,
įsiliek po oda.